Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 373
vineri 22 noiemb. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Fiecare S. M. T. cu planul îndeplinit

Importante măsuri luate de Direcția generală S.M.T. în scopul creșterii productivității muncii

După cum am arătat în numărul trecut al ziarului nostru, numeroase S.M.T.-uri au îndeplinit și depășit planul de producție anual, încă de la 7 Noiembrie. In astfel de unități cum sînt: S.M.T. Ulmeni, Chiraftei, Cobadin, Hărman, Carei și altele, au fost luate de pe acum măsuri pentru repararea parcului de tractoare și mașini agricole pentru plata premiilor cuvenite mecanizatorilor fruntași etc.

Sînt însă și stațiuni de mașini și tractoare unde din cauza nerespectării normelor stabilite pentru: folosirea rațională a fondurilor, încadrarea în normativele de consum aprobate, micșorarea cheltuielilor de regie și realizarea de economii, ca și din cauza nelichidării imobilizărilor în supranormative și debitori, în momentul de față există unele greutăți, în deosebi în ce privește aprovizionarea cu piese și material, și executarea reparațiilor la tractoare și mașini agricole.

In scopul asigurării condițiilor necesare îndeplinirii sarcinilor ce stau în fața stațiunilor pînă la sfîrșitul anului și pentru realizarea de economii și reducerea prețului de cost per hantru, Direcția generală S.M.T. a luat o serie de importante măsuri.

In primul rînd, serviciile regionale S.M.T. au fost mobilizate să sprijine S.M.T.-urile rămase în urmă cu îndeplinirea planului de producție, controlînd și îndrumînd îndeaproape activitatea brigăzilor pe teren. Pînă la închiderea campaniei agricole de toamnă, se va urmări ca mecanizatorii *să execute un volum cît mai mare de ogoare de toamnă și desțeleniri, lucrări pentru care sînt condiții de lucru favorabile.*

In scopul folosirii tuturor muncitorilor pe care îi au, stațiunile vor trebui să organizeze *schimbul al doilea la executarea lucrărilor agricole de cîmp, cu tractoarele rămase în producție sau la organizarea schimbului al doilea pentru lucrările de reparații din atelier.* In acest scop vor trebui să fie folosiți atît tractoriștii cărora li s-au defectat tractoarele, cît și personalul din atelierele stațiunilor.

Pentru a se crea condițiile necesare bunei desfășurări a reparațiilor tractoarelor și mașinilor agricole, S.M.T.-urile vor trebui totodată să predea pînă la 25 noiembrie la bazele de aprovizionare unele repere ce depășesc necesarul de consum pentru pregătirea utilajului în atelierele proprii, în perioada de iarnă. In contul pieselor și materialelor predate, bazele de aprovizionare vor elibera alte repere pe care S.M.T.-urile le solicită în prezent pentru reparații. *Conducerilor stațiunilor li s-a atras atenția ca aprovizionarea cu piese de schimb și materiale să se facă astfel încît să se evite*

- Organizarea schimbului al doilea la lucrări în cîmp și reparația utilajului.
- Inlesniri în aprovizionarea cu piese de schimb și materiale.
- Modalitatea ridicării motoarelor de schimb de la centrele mecanice

stocuri supranecesare de piese și materiale.

In ceea ce privește aprovizionarea cu carburanți, S.M.T.-urile au datoria să țină seama ca la închiderea campaniei agricole din acest an să nu existe în depozitele stațiunii decît necesarul de consum pe maximum 5—8 zile.

Intrucît s-a constatat că unele S.M.T.-uri ridică de la centre mecanice motoare de schimb în mod nejustificat, Direcția generală S.M.T. a hotărît ca aceste motoare să nu fie luate de către stațiuni decît în cazul cînd șasiurile nu au nevoie de reparații mari, astfel încît prin montarea motorului de schimb, tractorul să fie încă folosit de îndată în această campanie, la lucrările în cîmp.

De asemenea, s-a atras atenția S.M.T.-urilor să nu introducă în reparații în atelierele proprii mașinile agricole care sînt necesare în campania de recoltare din anul viitor (batoze, combine etc.) întrucît este necesar ca fondurile prevăzute în plan în acest an să fie folosite în primul rînd la repararea tractoarelor. Vor putea totuși executa reparații și la mașinile de recoltare acele S.M.T.-uri care s-au aprovizionat cu piesele și materialele respective.

In sfîrșit, S.M.T.-urilor li s-a trasat sarcina să desfășoare o muncă susținută pentru încasarea debitelor de orice fel existente în evidențele stațiunilor, astfel încît să-și poată începe activitatea în viitorul an financiar în cît mai bune condiții.

I. ALEXANDRU

LUCRARILE DE TOAMNA

baza recoltei viitoare

Colectiviștii în frunte

Gospodăriile agricole colective din raionul Turda, regiunea Cluj, organizîndu-și bine munca au reușit să recolteze în timp scurt culturile tîrzii și, cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Cîmpia Turzii, au executat însămînțările de toamnă în cadrul epocii optime pe aproape întreaga suprafață planificată.

Aceasta a făcut cu putință ca în gospodăriile colective arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară să se efectueze din plin încă de la începutul lunii noiembrie. Rezultatul? Colectiviștii sînt fruntași pe raion și la executarea ogoarelor de toamnă. Acum cîteva zile 14 gospodării colective din raionul Turda au terminat arăturile adînci pe suprafețele ce vor fi însămînțate în primăvară. Pe totalul gospodăriilor colective din raion, planul de arături adînci de toamnă este îndeplinit în proporție de peste 90 la sută.

Să fie intensificat ritmul arăturilor adînci în gospodăriile de stat

Incă de la data de 10—15 noiembrie, gospodăriile agricole de stat au terminat de însămînțat suprafețele destinate păioaselor de toamnă și au recoltat aproape în întregime culturile tîrzii. Era de așteptat deci, ca în ultima săptămînă toate forțele să fie concentrate pentru executarea unei alte lucrări pe care agrotehnica o recomandă să se facă neapărat toamna: arătura adîncă pentru însămînțări de primăvară. Din păcate, în această privință nu mai putem evidenția gospodăriile agricole de stat ca fiind în frunte, așa cum am făcut în celelalte campanii agricole, deoarece considerăm că proporția de o treime din suprafață în care s-au executat arăturile adînci pe întregul departament Gostat este cu totul necorespunzătoare posibilităților existente. Nu este admisibil ca gospodării agricole de stat, cum ar fi cele din trusturile Pitești, Constanța, București, Ploești și alte regiuni, care sînt dotate cu un mare număr de tractoare, să are adînc suprafețe atît de mici încît procentul de realizare a acestei lucrări să nu fie mai mare de 8—21 la sută.

Sîntem aproape de sfîrșitul lunii noiembrie. Vremea se menține încă prielnică executării lucrărilor în cîmp, dar este de așteptat ca nu peste mult timp să înceapă din nou ploile și chiar să ningă. In această situație, se cere ca lucrătorii din gospodăriile agricole de stat să intensifice ritmul arăturilor adînci pentru a le termina cît mai repede.

Se dezvoltă sectorul pomicol în raionul Tg. Jiu

Pentru dezvoltarea sectorului pomicol în raionul Tg. Jiu au luat ființă noi pepiniere. Printre cele mai de seamă se numără și pepiniera gospodăriei de stat din Bălești, care se întinde pe o suprafață de 20 de hectare și care va furniza în acest an peste 40.000 bucăți pomi de diferite specii și varietăți.

I. SBIRCIOG
corespondent

Pe urmele unui angajament

O PRODUCȚIE RECORD:

9.300 kg de porumb la hectar

Astă primăvară, în ziua de 10 martie, treburile m-au purtat prin comuna Ișalnița de lîngă Craiova. S-a nimerit ca în acea zi la căminul cultural să aibă loc festivitatea înmînării de insigne unor fruntași ai recoltelor bogate din raion. Festivitatea a fost organizată la Ișalnița pentru că cei mai mulți fruntași erau din această comună, iar aci luase ființă cu 5 zile înainte și o cooperativă agricolă de producție. O dată cu înmînarea insignei, tovarășul care conducea ședința anunța și producția obținută. La porumb cea mai bună producție fusese a lui Ilie Popescu din comuna Braniștea: 3.000 kg la hectar. Aici e nevoie, cred, de o precizare. Ilie Popescu cultivase porumb pe o jumătate de pogon care fusese cîndva, nu prea demult, grădină de legume.

Am fost curios să știu ce producție intenționau să scoată la hectar proaspeții cooperatori. Vreo 3.000 kg de știuleți mi-au spus ei. Angajamentul m-a dezamăgit. Le-am amintit că atîta recoltase și Ilie Popescu care era individual. Replica lor nu s-a lăsat așteptată.

— Noi cultivăm cu porumb o tarla, nu cîteva rînduri în grădină.

Le-am pomenit despre apelul colectiviștilor din Făcăeni pe care, de altfel, îl cunoșteau. Il citiseră în ziarul nostru. Apelul celor din Făcăeni a fost luat din nou în discuție și în cele din urmă, angajamentul cooperatorilor s-a oprit la o producție mai bună: 3.000 kg de porumb-boabe la hectar.

Zilele acestea m-am interesat de rezultatele obținute de cooperatori în întîiul an de muncă laolaltă. Producția de porumb mă interesa în primul rînd.

Am fost tot timpul sigur că harnicii cooperatori își vor ține angajamentul. Eram sigur că vor și depăși producția planificată cu cîteva sute de kilograme. Doar, cu puțin înainte de plecare, bulgarul Telbizov, grădinarul cooperativei, îmi spusese:

— Oamenii noștri sînt vrednici și pricepuți. Nu cunosc însă posibilitățile

(Continuare în pag. a 3-a)

BRIGADA FRUNTAȘĂ

Brigada de tractoriști condusă de Dumitru M. Ioan de la S.M.T. Orbeasca, regiunea București, este fruntașă pe stațiune. Incă de la începutul acestei luni, ea lucrează în contul anului 1958.

Tractoriștii își petrec timpul liber în mod instructiv, ascultînd radio sau citind ziarele.

Dar nici verificarea mașinilor nu-i uitată. Așa cum se vede în medalion, șeful de brigadă și tractoristul Petre Andreica verifică tractorul pe care lucrează acesta din urmă.

Dece nu se găsesc chibrituri și gaz în satele din raionul Gura Jiului?

Dacă acum cîteva zile te-ai fi adresat oricărui debitant din Bechet sau oricărei cooperative din satele raionului Gura Jiului, cerînd un chibrit, ai fi primit același răspuns:

— N-avem!

— De ce n-aveți?

— Nu ni s-a adus.

Aceeași situație există și în ceea ce privește gazul. De săptămîni de zile, acest articol, atît de necesar țăranilor muncitori, lipsește de la cooperativele sătești din raion. Puținele cantități aduse au fost terminate în cîteva zile.

In rețeaua comercială, după cum ne informează Centrocoopul, există cantități de gaz și chibrituri chiar mai mari decît e necesar pentru satisfacerea nevoilor satelor. De ce atunci această situație în raionul Gura Jiului?

Organele locale susțin că lipsurile semnalate se datoresc greutăților existente în privința transporturilor. E drept, sînt asemenea greutăți, dat fiind și faptul că raionul este lipsit de-o cale ferată. Dar nu e mai puțin adevărat că dacă ar fi existat mai multă preocupare și inițiativă, problema aprovizionării cu gaz și chibrituri putea fi rezolvată. In raion există suficiente mijloace de transport care pot ajuta cooperativele în acțiunea de aprovizionare a țăranilor muncitori cu cele trebuitoare. E necesar însă ca aceste mijloace să fie folosite, ca organele respective, și în primul rînd Uniunea raională a cooperativelor de consum, să pună capăt nepăsării și tărăgănelii pe care le-au dovedit în această privință.

Mai multă grijă desțelenirii pășunilor slab productive

Pentru a se pune în valoare pășunile slab productive, s-a trecut în ultimii ani la desțelenirea acestor terenuri și însămînțarea lor cu culturi furajere valoroase: secară, borceag, lucernă, iarbă de Sudan, porumb furajer și altele. Așa au procedat, bunăoară, cultivatorii din comunele Rușețu, Ianca și Poetaș, regiunea Galați, Cogealac, Pietroiu, Pecineaga, regiunea Constanța, Chirnogi, Afumați și Roșiori, regiunea București, Băilești și Studina, regiunea Craiova și altele. Rezultatele nu au întîrziat să se arate. In aceste comune, producția de nutreț la ha. a sporit de 4—5 ori, adică de la 3.000—4.000 kg. iarbă, cît se producea înainte de desțelenire, la 12.000 și în unele cazuri chiar la 16.000 de kg. Ca urmare s-a putut mări pe de o parte numărul animalelor, iar pe de alta productivitatea lor care a crescut, la vacile de lapte, bunăoară, de la 3—4, la 7 și chiar 8 litri de lapte zilnic.

In acțiunea de desțelenire au fost săvîrșite și unele greșeli. De multe ori s-a întîmplat ca terenurilor desțelenite pe pășunile slab productive să li se dea o destinație cu totul alta decît cea potrivită. Bunăoară, organele agricole și de stat din comuna Bălțați, regiunea Ploești, au găsit de cuviință că este mai bine ca pe pășunea desțelenită să creeze o pepinieră pomicolă de peste 20 de hectare, să facă o plantație de duzi de cca. 7 hectare și să cultive sfeclă de zahăr, iar pentru cele peste 100 de vaci existente în comună să nu lase decît cca. 20 hectare secară furajeră și 30 hectare pășune naturală. Cazuri asemănătoare s-au petrecut și în comunele Ciocani și Băceni din regiunea Iași, Horezu, Poenari, Birca, Goicea și Maglavit din regiunea Craiova și altele.

Avînd în vedere cele arătate credem că este bine să reamintim, în rîndurile ce urmează, criteriile principale după care se pot face desțelenirile, precum și unde nu se recomandă să se execute această lucrare.

In primul rînd pot fi desțelenite toate pășunile de la cîmpie așezate pe loc neted sau chiar ușor ondulat și care au de obicei un strat de sol vegetal destul de adînc. Desțelenirea nu se va face deodată pe toată suprafața, ci eșalonat pe mai mulți ani. Este recomandabil ca o suprafață de cîteva hectare să fie păstrată nearată, ca loc de plimbare a viților, pînă ce o altă porțiune din cele desțelenite se înierbează și se redă pășunatului.

In cîmpie se întîlnesc uneori suprafețe de pășuni sărăturoase care, dacă sînt lucrate bine și însămînțate la timpul potrivit, dau rezultate foarte bune, așa cum s-a reușit în comunele Caragiale — Ploești și Socodor — Oradea. De asemenea, se pot desțeleni și cultiva cu plante de nutreț terenurile mai nisipoase și chiar cele înmlăștinate, dacă se iau odată cu aceasta măsuri pentru asigurarea scurgerii surplusului de apă. Desigur că pe astfel de terenuri se vor mai aplica și alte lucrări indicate de specialiști, ca, de exemplu: împrăștierea de gips sau spumă de var pe terenurile sărăturoase, îngrășarea cu bălegar pe cele nisipoase, precum și alegerea plantelor care dau cele mai bune rezultate în condițiile locale de sol și climă.

Se pot desțeleni chiar și unele pășuni așezate pe luncile rîurilor și anume acele porțiuni care nu rămîn verzi în tot cursul verii și care dau producții scăzute de iarbă. Ele pot fi cultivate mai ales cu lucerna sau trifoi.

Pe solurile din lunci se va avea însă grija să nu se desțelenească acele terenuri care au subsolul pietros mai adînc de 0,5 metri. De asemenea nu se vor desțeleni porțiunile supuse inundațiilor periodice și nici acelea care sînt înmlăștinate și unde nu se poate asigura scurgerea surplusului de apă.

In zona de deal acolo unde pămîntul are un strat de sol vegetal destul de adînc (peste 25 de cm.) și o coeziune bună se poate desțeleni cu condiția ca arăturile să fie făcute numai pe curbele de nivel, iar terenurile respective să nu fie cultivate cu plante prășitoare.

★

Desțeleniri în zona de deal se pot face numai pe pășunile care au o înclinație de cel mult 10—12 la sută. Dacă unele porțiuni au pante ceva mai mari, pe ele se vor lăsa benzi nedesțelenite, paralele cu curbele de nivel.

Trebuie arătat că deși au fost trasate anul acesta sarcini concrete regiunilor pentru desțelenirea unei suprafețe de 110.000 ha., pînă la data de 12 noiembrie a. c. această lucrare n-a fost realizată decît pe suprafața de 4.389 ha., adică în proporție de numai 4 la sută. Recordul încetinelii în executarea desțelenirilor îl dețin în prezent regiunile: Timișoara, Oradea, Stalin, Hunedoara, Constanța și Ploești.

Acum cînd timpul mai permite lucrul în cîmp este necesar să se ia măsuri concrete pentru grăbirea ritmului desțelenirilor. Conducerile unităților agricole socialiste, organele agricole și de stat de la regiuni, raioane și comune, trebuie să treacă imediat la identificarea terenurilor ce se pretează a fi desțelenite și să ia măsuri ca toate mijloacele mecanizate și atelajele să fie folosite la executarea lucrării la timp și în bune condiții agrotehnice.

Ing. C. BISTRICEANU
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

TRAI ÎNSTĂRIT

Belșugul și voia bună domnesc în casa colectivistului Avram Traian din gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin", comuna Lanurile, regiunea Constanța.

În noua sa locuință, colectivistul ciocnește un pahar de vin cu președintele gospodăriei, Florea Grecu.

O inițiativă bună care poate fi și mai valoroasă

Am urmărit cu mult interes desfășurarea anchetei privind dezvoltarea șeptelului în unitățile agricole socialiste.

Avînd în vedere scopul pe care și-l propune ancheta ne permitem să facem o apreciere asupra materialelor publicate la această rubrică și să venim cu unele propuneri de care este bine, credem, să se țină seama în desfășurarea pe viitor a acțiunii. Analizînd cele 12 materiale publicate de ziarul „Agricultura Nouă" constatăm că majoritatea lor sînt interesante și vin cu soluții practice pentru creșterea și dezvoltarea șeptelului atît în întovărășirile agrozootehnice, precum și în gospodăriile agricole colective și de stat.

Mai valoroase ni s-au părut articolele: „In raionul Pucioasa se poate mări producția de lapte, carne și lînă" și „In gospodăriile de stat din regiunea Stalin numărul animalelor de producție poate să crească." Ambele materiale scot la iveală imensele posibilități ce zac încă nefolosite în unitățile cooperatiste și gospodăriile agricole de stat. Totodată, materialele aduc și soluții pentru lichidarea situației existente și sporirea producției animale.

Interesante prin problemele ce le ridică sînt și articolele ce tratează despre: importanța justă a îmbinării producției vegetale cu cea animală, fermele de selecție — un important mijloc pentru dezvoltarea creșterii animalelor și despre asigurarea nutrețului verde în hrana animalelor. In ceea ce privește restul materialelor nu putem spune același lucru. Cele intitulate: „Avem mari posibilități pentru dezvoltarea fermelor de animale" și „Vom crește mai multe animale de rasă" etc. nu ridică probleme importante, ele fiind de fapt simple materiale de analiză. De aceea, articolele susnumite nu-și justifică locul în cadrul anchetei. Mult mai de folos ar fi ca în cadrul anchetei să se facă analize comparative a situației șeptelului pe grupe de gospodării colective, de întovărășiri agrozootehnice sau

ANCHETA noastra

gospodării agricole de stat, articole în care să se arate cu curaj cele mai spinoase aspecte ale rămînerii în urmă în acest important sector al economiei agricole. De asemenea, considerăm necesar ca materialele din cadrul anchetei să nu mai apară răzleț, ci grupate cîte 2—3 într-o rubrică. Ne gîndim desigur la materiale care tratează diverse aspecte ale aceleiași probleme. Intrucît materialele au caracter de discuție, n-ar fi rău ca ele să fie însoțite de un scurt cuvînt al redacției, care să reprezinte, dacă se poate spune așa, punctul de vedere oficial în problema dezbătută.

Procedîndu-se astfel cititorii vor putea urmări cu mai multă atenție și cu mai mult folos ancheta. Tot ca un fapt negativ trebuie arătat aici și modul necorespunzător în care s-a analizat pînă în prezent sprijinul pe care trebuie să-l dea unităților agricole cooperatiste Institutul de Cercetări Zootehnice și stațiunile sale experimentale, precum și insuficienta participare la această acțiune a specialiștilor în ramura creșterii animalelor.

Pentru ca rezultatele anchetei să fie dintre cele mai bune, pentru a avea o linie justă în modul de tratare a diferitelor probleme, e bine ca ancheta să fie axată pe sarcinile planului trienal al dezvoltării șeptelului în țara noastră. De asemenea este bine să-și spună neîntîrziat părerea un număr cît mai mare de specialiști. Avem încredere deplină în competența lor. Avem nevoie de soluțiile pe care ei ni le pot da și de aceea așteptăm cu nerăbdare să-i vedem prezenți în coloanele ziarului. Noi vom citi cu plăcere ceea ce vor scrie, vom aplica recomandările făcute, vom ține seama de soluțiile date convinși că în acest fel contribuim la dezvoltarea creșterii animalelor în raionul nostru.

Ing. TEODOR SEICIUC
zootehnist șef al raionului Vidra

EUGEN CRISTESCU
președinte al gospodăriei colective din satul Dobreni, comuna Vărăști, regiunea București

PENTRU O RECOLTĂ SPORITĂ DE ROȘII

In numărul din 9 noiembrie a.c. al ziarului „Agricultura Nouă" a apărut un material în care se arată cum a obținut brigada Elenei Timova de la cooperativa agricolă de muncă din satul Rijevo Conere-Plovdiv (R. P. Bulgaria) 248.260 kg roșii la ha. Acest articol a fost studiat cu mult interes de membrii gospodăriei agricole colective „7 Noembrie" din comuna Ghizdaru, raionul Giurgiu. Impreună cu tov. ing. Neacșu Ilie de la secția agricolă raională colectiviștii au căzut de acord ca aceste metode să fie aplicate și de ei, pe terenul gospodăriei.

In acest sens s-a format o echipă de grădinari pricepuți ca: Mitică Ionescu, Manea Corbu și alții ce se vor ocupa special de toate muncile și de aplicarea agrotehnicii potrivit experienței Timovei. Totodată au hotărît ca anul acesta experiența să fie aplicată pe o suprafață de 50 de ari după care și-au propus să scoată cel puțin 60.000 kg. roșii. Apoi tov. ing. Neacșu Ilie a promis colectiviștilor că se va ocupa îndeaproape de îndrumarea și aplicarea regulilor agrotehnice cerute.

Fără îndoială că inițiativa colectiviștilor de la Ghizdaru merită toată lauda și totodată sprijinul necesar din partea forurilor competente.

P. BRATAN

Premii pentru gospodăriile colective cultivatoare de orez

Pentru a stimula gospodăriile colective cultivatoare de orez să obțină producții cît mai mari la hectar, Consiliul de Miniștri acordă prin Hotărîrea nr. 212 însemnate premii unităților fruntașe. In regulamentul elaborat pe baza acestei Hotărîri se prevede că unitățile cooperatiste ce au dobîndit cele mai bune rezultate la cultivarea orezului vor primi drept premiu unelte agricole în valoare de 7.500 lei. Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor agricole (C.S.V.P.A.) acordă în total pe întreaga țară 8 premii unităților ce vor obține cele mai mari producții de orez la ha.

SĂGEȚI

Tractoriștii Cobzaru Dumitru, Eftimie Dumitru și Archip Gheorghe de la gospodăria agricolă de stat Săcele, regiunea Constanța, neîngrijindu-și tractoarele, acestea sînt permanent defecte, cu numeroase piese risipite.

— Aoleu, ce tractor urît ai desenat!...

— Păi așa arată și tractorul tău, tăicule, că la el m-am uitat...

Desen de NIC. NICOLAESCU

Invăţămîntul agrozootehnic de masă în sprijinul ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii din agricultură

Invăţămîntul agrozootehnic de masă, împletit cu toate formele şi mijloacele de propagandă, reprezintă forma cea mai eficace în munca de culturalizare a maselor, în introducerea noului în agricultură

Dacă pină în 1951 numărul ţăranilor care audiau conferinţele agricole şi participau la diferite cercuri agricole nu depaşea cifra de 50.000, în anul şcolar 1955—56 numărul lor a ajuns la 318.000 iar în 1956—57 la 392.000.

Importanţa şi eficacitatea invăţămîntului agrozootehnic de masă a reieşit nu numai din cifra mereu crescîndă a numărului de cursanţi, dar şi din producţiile bogate obţinute în acest an, ca urmare a aplicării pe o scară din ce în ce mai largă a metodelor agrotehnice înaintate. Numeroase gospodării agricole de stat şi gospodării colective au obţinut producţii de peste 2.500 kg griu la ha, peste 3.000 kg orz, peste 5.000 kg porumb. Mulţi ţărani cu gospodării individuale aplică din ce în ce mai mult metodele agrotehnice înaintate la executarea lucrărilor de pregătire a terenului, la întreţinerea culturilor, livezilor şi viilor, aplică pe suprafeţe din ce în ce mai mari îngrăşămintele naturale şi chimice, se aplică metode raţionale la creşterea şi îngrijirea animalelor.

Toate aceste rezultate sînt o dovadă necontestabilă a creşterii nivelului tehnic profesional al oamenilor muncii de pe ogoare şi întăresc şi mai mult importanţa şi eficacitatea învăţămîntului agrozootehnic de masă.

Trebuie menţionat însă că au mai persistat şi anul acesta unele lipsuri atît în organizarea cît şi în desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă.

Una din principalele lipsuri constă în aceea că nu a ajuns la nivelul înţelegerii de către toate cadrele noastre tehnice faptul că această activitate propagandistică face parte din înseşi sarcinile profesionale, că învăţămîntul agrozootehnic de masă face parte din însuşi procesul de producţie. Nu s-a dat atenţia necesară organizării cursurilor de trei ani în gospodăriile agricole colective cele mai dezvoltate şi încadrate cu ingineri. De asemenea, nu s-a căutat să se sprijine activitatea cursurilor prin organizarea caselor-laborator şi a loturilor demonstrative, deşi în anii 1955—57 Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a repartizat materiale şi aparatură pentru utilarea a 250 case-laborator în valoare de peste 3.600.000 lei.

In multe unităţi, lecţiile au fost predate în camere neîncăpătoare, fără bănci sau scaune, nu s-au asigurat iluminatul şi încălzirea lor. Era normal ca în aceste condiţii frecvenţa să scadă de la o lecţie la alta.

In ceea ce priveşte conţinutul învăţămîntului, nu în toate comunele el a fost adaptat condiţiilor economice şi pedo-climatice locale, nu a fost legat de planul de producţie al unităţilor respective şi nu a urmărit întotdeauna orientarea cursanţilor în direcţia dezvoltării multilaterale a gospodăriilor colective. Lectorii nu s-au străduit să adapteze lecţiile din manualele editate de minister la condiţiile specifice locale.

In acest an se tipăresc în completare cîteva manuale: creşterea vacilor de lapte, creşterea păsărilor, creşterea viermilor de mătase, creşterea albinelor, îngrijirea livezilor pe rod: lucrări practice în agricultură, lucrări practice în zootehnie şi cursuri pentru mecanizatorii din S.M.T. şi G.A.S. Acestea împreună cu manualele difuzate în anii trecuţi constituie un ajutor preţios în munca lectorilor şi cursanţilor.

Pe baza manualelor din anii trecuţi şi celor trimise în acest an, lectorii împreună cu cursanţii şi conducerile unităţilor încă înainte de începerea cursurilor vor trebui să stabilească planul de învăţămînt alegînd 16—20 teme legate de specificul unităţii şi care interesează pe cursanţi.

Toate lipsurile semnalate în organizarea şi desfăşurarea învăţămîntului îşi găsesc explicaţia şi în lipsa de control din partea unor organe regionale şi raionale care au subapreciat importanţa acestei acţiuni.

Colectivele regionale şi raionale pentru îndrumarea şi controlul activităţii învăţămîntului agrozootehnic de masă au funcţionat în multe cazuri formal sau nu au funcţionat de loc, lăsînd ca învăţămîntul să se desfăşoare de la sine, fără a se face o analiză periodică pentru a se lua măsuri de îndreptare acolo unde era cazul. Cadrelor tehnice nu li s-au creat condiţii să-şi desfăşoare activitatea pe toată perioada învăţămîntului la acelaşi cerc.

Consfătuirile raionale care au analizat desfăşurarea învăţămîntului au scos în evidenţă posibilităţile de îmbunătăţire a activităţii învăţămîntului agrozootehnic de masă.

Ne mai desparte puţin timp pînă la data de 1 decembrie cînd începe activitatea noului an de învăţămînt agrozootehnic de masă. Organizarea acestei acţiuni trebuie făcută în spiritul instrucţiunilor pentru organizarea învăţămîntului agrozootehnic de masă pe anul 1956—57 ce au fost trimise sfaturilor populare.

Este necesar să cuprindem un număr şi mai mare de ţărani muncitori în diferitele forme de învăţămînt prevăzute în instrucţiuni: cursuri de trei ani în gospodăriile agricole încadrate cu ingineri agronomi, cercuri agrozootehnice în restul gospodăriilor colective, cooperative agricole şi cămine culturale, cercuri pentru cultura legumelor, creşterea păsărilor şi creşterea viermilor de mătase, cercuri cu mecanizatorii din S.M.T. şi Gostat, cercuri cu apicultorii şi cicluri de conferinţe la căminele culturale pentru ceilalţi ţărani muncitori necuprinşi în cercuri.

Antrenarea unui număr cît mai mare de cursanţi presupune însă asigurarea condiţiilor pentru buna funcţionare a învăţămîntului. Conducerile unităţilor, sprijinite de organizaţiile de masă şi sub îndrumarea organizaţiilor de partid, vor trebui să ducă o muncă susţinută pentru popularizarea învăţămîntului şi pentru a convinge ţărănimea despre importanţa acestei acţiuni. La înscrierea şi mobilizarea cursanţilor trebuie să se respecte liberul lor consimţămînt. Trebuie atraşi fruntaşii ai recoltelor bogate şi toţi acei ţărani care prin atitudinea lor faţă de muncă şi prin realizările obţinute sînt un exemplu pentru ţărănime. Nu trebuie neglijată antrenarea în mai mare măsură a tineretului şi femeilor.

Un rol important pentru buna organizare şi desfăşurare a învăţămîntului revine lectorilor. Ei trebuie să dea dovadă de conştiinciozitate şi perseverenţă în muncă, să fie luptători consecvenţi şi hotărîţi în răspîndirea cunoştinţelor agricole şi să combată cu toată tăria practicile învechite şi dăunătoare.

Prin atitudinea, comportarea şi căldura cu care înconjoară pe cursanţi, lectorul trebuie să cîştige dragostea şi încrederea acestora. El trebuie să fie la curent cu ultimele realizări ale ştiinţei agricole şi să-şi desăvîrşească în mod continuu pregătirea sa politică, ideologică şi profesională.

Lectorii vor trebui să sprijine şi să îndrume în permanenţă organizarea caselor laborator în gospodăriile agricole colective cu cursuri de trei ani şi a loturilor demonstrative, al căror plan de activitate trebuie împletit cu planul de învăţămînt.

Tot lectorului îi revine sarcina ţinerii unor evidenţe stricte asupra desfăşurării învăţămîntului şi a informării periodice a organelor superioare, folosind agenda lectorului care se reeditează în acest an.

Pînă la începerea cursurilor, trebuie luate unele măsuri care să asigure desfăşurarea cursurilor în bune condiţiuni.

Pe lîngă recrutarea cursanţilor şi încadrarea lor în diferitele forme de învăţămînt, sfaturile populare trebuie să încadreze ca lectori la cercuri, prin decizii, toate cadrele de specialitate şi corpul didactic care va îndeplini această muncă. Tot în această perioadă, în afara planurilor de învăţămînt pe care trebuie să le întocmească fiecare lector este necesar ca sfaturile populare comunale să întocmească un plan de şcolarizare pe întreaga comună. Pe baza planurilor primite, sfaturile populare raionale întocmesc planul de şcolarizare pe raioane pe care le înaintează sfaturilor populare regionale.

O importanţă deosebită trebuie acordată controlului şi îndrumării permanente a felului cum se desfăşoară învăţămîntul de masă. In acest scop trebuie imprimată obişnuinţa ca în deplasările lor pe teren organele agricole de la raion şi regiune să aibă sarcina permanentă de a urmări şi această acţiune. Trebuie organizate consfătuiri şi schimburi de experienţă între lectori, cursanţi şi diferite cercuri, cu scopul de a generaliza experienţa şi metodele cercurilor fruntaşe în vederea îmbunătăţirii continue a învăţămîntului agrozootehnic de masă.

In perioada cursurilor se va întreprinde o largă popularizare a lectorilor, cursanţilor şi cercurilor fruntaşe, prin presa locală, staţiile de radioamplificare, în cadrul manifestărilor artistico-culturale de la căminele culturale. Se vor organiza împreună cu cursanţii vizite la unităţile fruntaşe şi staţiunile experimentale.

Intreaga activitate a cercurilor trebuie axată pe realizarea măreţei sarcini a transformării socialiste a agriculturii, pe demonstrarea superiorităţii marii gospodării agricole, în scopul atragerii ţărănimii pe făgaşul agriculturii socialiste.

Ing. CUCU VICTOR
din Direcţia Propagandă şi Presă M.A.S.

In raionul Topoloveni s-au deschis cercurile agrozootehnice

La 15 noiembrie în raionul Topoloveni, regiunea Piteşti, au început cursurile celor 44 de cercuri agrozootehnice de masă. Prin grija sfatului popular raional au fost create condiţii cît se poate de bune pentru buna funcţionare a cercurilor. Astfel s-au asigurat sălile necesare ţinerii cursurilor, iar elevilor li s-a pus în dispoziţie materialul didactic necesar. Acolo unde există lumină electrică cursurile au fost dotate cu aparate de proiecţie pentru diapozitive. Corpul de lectori a fost recrutat din rîndurile inginerilor, tehnicienilor şi profesorilor din raion.

Pentru buna desfăşurare a cursurilor, au luat fiinţă mai multe sfaturi pedagogice raionale şi comunale care au sarcina de a pregăti, îndruma şi controla munca lectorilor.

S-a căutat ca tematica cursurilor să fie în directă legătură cu caracterul comunei respective — viticol, viti-pomicol, agrozootehnic.

Peste 25 de colectivişti şi colectiviste au participat la deschiderea cursurilor pomi-viticole din gospodăria agricolă colectivă „Ştefan Gheorghiu" din Topoloveni. Cursanţii au urmărit cu deosebită atenţie conferinţa tovarăşei inginer Breazu Aurelia, care le-a vorbit despre: „Importanţa viticulturii, sarcinile de refacere şi dezvoltare a sectorului viticol". Conferinţa a fost completată cu proiecţii în legătură cu îngrijirea viţei de vie.

23 — 30 NOIEMBRIE: SAPTAMÎNA ECONOMIEI

Un mare concurs de întrebări şi răspunsuri cu premii

După cum am mai anunţat, între 23 şi 30 noiembrie se va desfăşura în întreaga ţară „Săptămîna economiei". Această acţiune a fost iniţiată în scopul creşterii numărului de depunători şi a valorii depunerilor la C.E.C.

Trebuie subliniat în mod deosebit că anul acesta valoarea depunerilor la C.E.C. atît la oraşe cît şi la sate a crescut mult în comparaţie cu anul trecut. In regiunea Iaşi de exemplu, valoarea depunerilor a crescut cu 37 la sută. In regiunea Stalin, numărul depunătorilor la C.E.C. a crescut cu încă 16.780.

Prin depunerile la C.E.C. numeroşi oameni ai muncii de la sate şi-au putut îndeplini dorinţe care în trecut le păreau irealizabile. De pildă, ţăranul muncitor Eronim Bonte din comuna Rupea — regiunea Stalin şi-a cumpărat două vaci de lapte, Raveca Chima din Turnişor-Sibiu şi-a cumpărat o maşină de cusut. Alţi ţărani muncitori şi-au putut asigura materiale cu ajutorul cărora au ridicat case noi.

Hotărîrea Consiliului de Miniştri elaborată în scopul organizării „Săptămînii economiei" arată că întreprinderile şi organizaţiile economice de stat şi cooperatiste, precum şi comitetele executive ale sfaturilor populare, au datoria să acorde un sprijin cît mai larg organizării şi desfăşurării acestei acţiuni.

Intre altele, cu prilejul „Săptămînii economiei" la căminele culturale din întreaga ţară va fi popularizată prin conferinţe, convorbiri şi manifestaţii artistice, importanţa depunerilor de economii, care sporesc atît prin depunerile treptate, cît şi prin dobînzile sau cîştigurile pe care C.E.C.-ul le acordă depunătorilor.

Un mare interes a trezit în satele noastre ştirea că C.E.C.-ul organizează cu prilejul „Săptămînii economiei" un mare concurs de întrebări şi răspunsuri dotat cu 68 de premii importante.

Pot participa la acest concurs toţi deţinătorii de librete de economii C.E.C., sau obligaţiuni C.E.C., depunînd formularele cu răspunsuri corecte şi indicînd numărul libretului la orice agenţie C.E.C. sau C.E.C.-P.T.T.R.

Participanţii la concurs trebuie să aibă pe libretul de economii un sold de minim 25 lei. Printre premiile pe care participanţii la concurs le pot cîştiga sînt: un libret de economii C.E.C. cu o depunere de 5.000 lei, o excursie în Uniunea Sovietică şi alta în Republica Cehoslovacă, un aparat de radio marca „Lux", un aragaz cu trei ochiuri şi butelie, o maşină electrică de spălat rufe, o bicicletă marca „Victoria", un ceas de mînă marca Pobeda etc.

LA TIRGUL DIN OLTENI

La tîrgul săptăminal din comuna Olteni, raionul Olteni, produsele U.R.C.C. Vîrtoapele se bucură de mare succes în rîndurile ţăranilor muncitori.

Pe drumul satului

de Stepan Şcipaciov

Nici o boare-n frunze nu adie,
In livezi tăcerea s-a lăsat;
Nouri grei din zarea cenuşie
Tulburi se ridică peste sat.

Undeva în cîmp, departe tare,
Doi drumeţi cu totu-ntîmplător
Impreună merg pe drumul mare:
Ea — o fată, el — învăţător.

N-o cunoaşte şi de-aceea poate
Un răstimp el tăcu chitic;
Să-i îndruge ar fi vrut de toate,
Insă vezi că nu spunea nimic.

Dar la urmă, biruind sfiala,
Au intrat în vorbă negreşit
Insă, slobozindu-şi norii poala,
Chiar atunci şi ploaia s-a pornit.

Au cotit din drum în grabă mare,
Adăpost sub un arţar aflînd,
Ploaia însă, prea stăruitoare,
Şi aicea i-a ajuns curînd.

O manta şi-au pus în cap îndată;
Altceva la îndemînă nu-i.
Adăpostu-i strîmt de astă dată;
Fata s-a lipit de pieptul lui...

...Trece-un camion pe drum. Zîmbeşte
Cu-nţeles şoferul. Ce-a văzut? —
Cu mantaua-n cap, cei doi, fireşte,
Nici nu ştiu că ploaia a trecut...

In romîneşte de
IGOR BLOCK

Ştiţi să răspundeţi?

Indeplinind dorinţa unor participanţi care nu au avut posibilitatea să urmărească toate întrebările puse în cadrul concursului nostru publicăm în continuare întrebările apărute:

- Cîte seminţe de mac sînt cuprinse într-un gram?
- Din ce ţară a fost adusă în Europa floarea-soarelui?
- Ce cereale au nevoie de polen străin pentru formarea boabelor?
- Care griu este mai supus şiştăvirii? Cel însămînţat timpuriu sau cel însămînţat tîrziu, toamna?
- Cine are un procent mai mare de zahăr? Trestia de zahăr sau sfecla de zahăr?
- Care legumă are nevoie de cea mai mare cantitate de apă în cursul vegetaţiei?
- Care cînepă are un procent mai mare de fibre? Cea de vară sau cea de toamnă?
- Cînd a fost introdus porumbul în ţara noastră?
- Care dintre plantele oleaginoase are cel mai mare procent de ulei?
- Care rapiţă rezistă mai mult la ger şi la atacul dăunătorilor? Colza sau navelo?
- Care sînt întrebuinţările uleiului de ricin?
- Ce cereale rezistă mai bine la ger?
- Care cereală înfrăţeşte cel mai mult?
- Cîte larve de vierml de mătase ies dintr-un gram de sămînţă (ouă)?
- Din ce cauză apar fuştii la ceapa de arpagic?
- Cum se formează alunele de pămînt?
- Cum putem combate bruma la culturile de legume?
- De cîţi metri pătraţi de răsadniţă avem nevoie pentru a obţine răsad (repicat la 10/10 cm) pentru plantarea unui ha de roşii timpurii?
- La care culturi legumicole se pot obţine două recolte pe an?
- Cîte seminţe poate să producă o plantă de muştar?
- In al cîtelea an de vegetaţie poate fi folosit trifoiul ca îngrăşămînt verde?
- Din ce cauză este lupoaia păgubitoare culturilor?
- Care plantă leguminoasă creşte mai bine pe solurile grele, care pe cele uşoare şi care pe pămînturi mijlocii?
- Cîte kg de azot, fosfor, potasiu şi calciu la ha consumă o cultură de griu, care dă 2.500 kg boabe şi 5.000 kg paie la ha?
- Cum şi cînd se seamănă plantele folosite ca îngrăşămînt verde?

Răspunsurile la întrebări se vor trimite redacţiei pînă la data de 1 decembrie a.c.

Lumina culturii — un bun al maselor

Pe vremuri, titlul articolului de faţă era doar un deziderat pentru care au luptat pînă la sacrificiu cei mai buni fii ai poporului nostru. Era perioada dintre ultimele două războaie mondiale, cînd Partidul Comunist din Romînia cerea libertate politică şi pîine pentru oamenii muncii de la oraşe şi sate, cultură pentru mase, pentru cei ce erau ţinuţi în întunericul neştiinţei de carte de către burghezia atotstăpînitoare.

Chemarea de atunci a fost înfăptuită şi ea face parte din marile cuceriri revoluţionare dobîndite în anii regimului de democraţie populară, datorită politicii înţelepte a Partidului Muncitoresc Romîn. De aceea, cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură ce sa ţinut la începutul acestei săptămîni în Capitală a constituit, pe lîngă un schimb de experienţă în vederea activităţii viitoare pe acest tărîm, şi un bogat bilanţ al realizărilor obţinute. Lichidarea analfabetismului ca fenomen de masă, într-o ţară în care numai cu 25—30 de ani în urmă aproape 40 la sută din locuitori erau neştiutori de carte, constituie un salt uriaş. E ca şi cum toată viaţa te-ai fi aflat închis într-o peşteră şi dintr-odată, scos afară, ai prilejul să te bucuri, nesăţios, şi de lumina blîndă a soarelui şi de farmecul, de negrăitul farmec al cerului, al cîmpiei şi al pădurii. Să ştii să scrii şi să citeşti, tu, mamă, să poţi buchisi singură slovele din scrisoarea fiului plecat de acasă, ce vreţi efect mai simplu, mai înduioşător al acestei neasemuite revoluţii înfăptuite pe tărîmul culturii. Dacă mai adăugăm la aceasta şi faptul că astăzi, faţă de anul 1938, un număr de 3 ori mai mare de copii pînă la 7 ani sînt cuprinşi în unităţi preşcolare, că în anul trecut au funcţionat peste 15.000 de şcoli elementare, cu peste 1.700.000 de elevi cuprinzînd în clasele I—IV pe toţi copiii de vîrstă şcolară, este limpede că în acest domeniu s-au obţinut succese uluitoare. Dacă ne-am duce cu gîndul numai cu 20 de ani în urmă, cînd 1.000.000 de copii erau rămaşi în afara şcolii, şi tot ar fi de ajuns ca să ne putem da seama de progresele făcute. Dar tabloul învăţămîntului din ţara noastră nu se rezumă la atît: cele 342 de şcoli medii şi 41 de institute de învăţămînt superior au fost frecventate anul trecut de un număr de peste 140.000 de elevi şi studenţi, aceasta în afara celor care au urmat şcolile pentru tineretul muncitoresc şi sătesc, şcolile muncitoreşti şi secţiile serale, ori cursurile fără frecvenţă ale facultăţilor.

Paralel cu dezvoltarea învăţămîntului a crescut în proporţie foarte mare şi numărul instituţiilor de artă. In ţara noastră funcţionează în prezent 35 de teatre dramatice, 3 teatre de estradă, 5 instituţii de operă, 4 teatre de operetă, 17 orchestre simfonice, 22 de teatre de păpuşi, un circ de stat, 6 ansambluri artistice şi numeroase orchestre de muzică populară. Au fost construite şi date în folosinţă studiourile cinematografice de la Buftea, s-au realizat 79 de filme artistice, iar numărul cinematografelor a ajuns la 1.474. Noi staţii de radio-emisie au fost înfiinţate şi s-a creat staţia experimentală de televiziune. Aceasta a permis unui număr foarte mare de oameni ai muncii să vizioneze spectacolele teatrale şi cinematografice. Numărul spectatorilor de teatru, bunăoară, a crescut la peste 4 milioane anual, iar al celor de cinematograf la peste 100 milioane anual. S-a dezvoltat foarte mult industria poligrafică. Faţă de anul 1951, producţia întreprinderilor poligrafice a crescut în anul 1955 cu 60 la sută la coli editoriale şi la coli hîrtie prelucrată carte, cu 57 la sută la confecţii hîrtie şi carton şi cu 36 la sută la ziare. S-a realizat profilarea pe specialităţi a editurilor şi s-au creat condiţii prielnice pentru apariţia presei centrale prin construirea şi utilarea Combinatului „Casa Scînteii".

O deosebită atenţie a fost acordată respectării egalităţii în drepturi a minorităţilor naţionale, prin crearea a peste 3.500 unităţi şcolare şi preşcolare cu predare în limba maternă, 3 institute de învăţămînt superior în limba maghiară, teatre dramatice, muzicale şi de păpuşi în limbile maghiară, germană, ansamblul sîrb, 2 teatre evreeşti de stat etc.

Al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură! Prilej de bilanţ rodnic pe tărîmul ridicării oamenilor muncii din ţara noastră la un nivel de cultură corespunzător secolului în care trăim, societăţii noi, socialiste, pe care poporul nostru, stăpîn pe propria-i soartă, şi-o construieşte an de an cu mai multă ardoare şi perseverenţă.

GH. LEU

Ce să citim

L. REBREANU: „Nuvele"

„Nuvelele" lui Liviu Rebreanu, apărute în „Editura Tineretului", oglindesc societatea contemporană lui, cu toate racilele ei.

Rebreanu îşi alege subiectele nuvelelor sale din lumea celor umili şi simpli: lumea oamenilor fără căpătîi, înrăiţi de traiul pe care-l duc, a micilor funcţionari din ministere, siliţi să trăiască într-un regim de exploatare şi dintr-un salariu de mizerie, a oamenilor simpli de la ţară, din mijlocul cărora s-a ridicat şi el. Nuvelele ca „Golanii", „Culcuşul", „Filibeş" sau „Răfuiala" ilustrează foarte bine aceste triste aspecte ale vechii societăţi.

Alt aspect al aceleiaşi societăţi este oglindit în nuvela „Cumpăna dreptăţii" de un zguduitor dramatism. Jupîn Sulam, găzarul, este bătut şi de către cel care-i datora bani, avocatul Dogaru, şi de către judecător, la care se duce să se plîngă pentru nedreptatea făcută.

Nu lipseşte din nuvelele lui Rebreanu nici descrierea fioroasei înfăţişări a războiului, redată de autor cu neîntrecută măiestrie în nuvela „Catastrofa" în care eroul, David Pop, este silit să lupte chiar împotriva fraţilor săi romîni; de asemenea, autorul nu uită să redea nici antisemitismul înverşunat care-l îndeamnă pe un ofiţer să-l trimită la moarte pe soldatul Itic Strul. Este vorba de nuvela „Itic Strul dezertor".

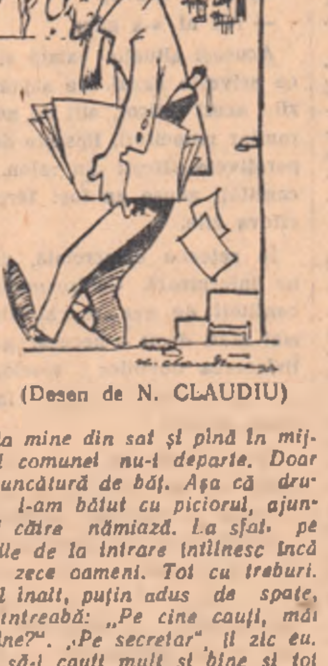
Cînd eroii scrierilor sale sînt ţăranii, arta de povestitor a lui Rebreanu atinge culmea măiestriei. Din nuvelele „Ofilire", „Proştii" sau „Fapt divers" se desprinde o caldă simpatie şi apropiere faţă de cei din mijlocul cărora s-a ridicat.

Nuvelele lui Rebreanu, prin adevărul cu care înfăţişează viaţa celor mulţi şi săraci din trecuta orînduire burghezo-moşierească, prin dragostea pe care o arată faţă de cei umiliţi şi batjocoriţi odinioară, merită să fie citite de cît mai mulţi oameni ai muncii din satele noastre.

SATIRA UMOR

Notarul din Adîncata

Deunăzi, după ce am gătat de semănat grîul, mi-am luat traista şi băţul şi am plecat la sfat, la Adîncata. Aveam nevoie să scot un certificat pentru ca să duc grăsunul la tîrgul Urzicenilor.

(Desen de N. CLAUDIU)

De la mine din sat şi pînă în mijlocul comunei nu-i departe. Doar o aruncătură de băţ. Aşa că drumul l-am bătut cu piciorul, ajungînd către nămiază. La sfat, pe scările de la intrare întîlnesc încă vreo zece oameni. Tot cu treburi. Unul înalt, puţin adus de spate, mă întreabă: „Pe cine cauţi, măi rumîne?". „Pe secretar", îi zic eu. „Ai să-l cauţi mult şi bine şi tot n-ai să-l găseşti". „Cică-i... pe cîmp", se bagă altul în vorbă.

Aştept eu ce aştept la sfat, şi la o vreme mi se face foame. Să fi mîncat pe scările sfatului nu se făcea. Aşa că m-am dus la bodega cooperativei: să cumpăr ceva. Mă aşez frumos la o masă şi cer un ţoi de ţuică. Credeam că în bodegă sînt doar eu şi gestionarul. Dar după un timp, numai ce aud un sforăit. Mă uit în dreapta şi într-un colţ îl văd pe unul îmbrăcat în strale orăşeneşti, culcat cu capul pe masă. „O fi şi el ostenit, săracul", îi zic gestionarului. „Pe dracu. E beat tun", îmi răspunde el. „Da cine-i?". „Cum aşa, nu-l cunoşti? se miră gestionarul. E notarul din Adîncata". „Ala de-a fost în slujbă la moşier?" întrebai. „Nu, bre omule. Astălalt: Constantin Teodorescu, secretarul de la sfat. Da' el totdeauna ne cere să-i zicem notar, nu secretar". „Ia să-l vedem mai de-aproape, frate". zisei. Şi mă dusei la masa secretarului. Cu pălăria împrăştiai muştele care-i bîzîiau pe la gură, şi il zgîlţîi odată, de două ori, doar, doar l-oi trezi. Notarul însă nimica. Mormăia, îmi dădea cu cotul să-l las în pace... In sfîrşit, cu greu reuşii să-l trezesc. „Scoală, domn' notar, şi du-te de te mai plimbă pe-afară... Hai că la sfat te aşteaptă lume multă..." Dar el după ce mă împinse cu mîna supărat îşi sprijini din nou capul pe masă şi adormi.

Eu mă înapoiai la sfat. Oamenii se împrăştiaseră însă pe la casele lor.

Cum s-a făcut noapte am tras la un adîncătean, pentru dormit. A doua zi de dimineaţă mă înfiinţez din nou la sfat. Aştept un ceas, două, trei. Dar domn' notar — pardon tovarăşul secretar — ioc. „O fi iar dus „pe teren", se auzi glasul unei femei. „Să ştii, fele Iordano, spune altcineva, că ouăle astea aduse plocon „notarului" o să-ţi scoată pui pînă o să vină „dumnealui", adăugă şugubăţ altul. „Iată-l, mă, că vine. El e". strigă deodată un tinerel care venise să scoată un act pentru căsătorie. „Il cunosc de departe. Că merge pe... două cărări".

Secretarul nu răspunse la binefeţele noastre. Intră puşcă în biroul lui şi mai aşteptarăm o vreme pînă să fim... primiţi. Cel care a dat primul ochii cu el fusei eu. „Ce vrei"? mă luă în primire domn' notar. Cu ochii însă era numai la traista mea: „Acolo ce ai?" mă întrebă din nou. „Eh, de-ale gurii", îi răspunsei. „Ceva ţuiculiţă, niscaiva vinişor, ouşoare sau altceva?" „Nu, tovarăşe dragă", i-am răspuns eu. „Aaaa! Păi atunci ia pofteşte imediat afară şi întreabă-i pe adîncăteni cum trebuie să te prezinţi acilea, la mine..."

Am ieşit că n-am avut încotro. Intr-adevăr am aflat de la adîncăteni, că dacă vrei să obţii vreun act de la sfatul popular din Adîncata „secretarul" Constantin Teodorescu — pardon „notarul" — nici nu stă de vorbă cu tine fără vreun plocon...

Eu unul însă drept să spun, de vreo 10-12 ani m-am dezvăţat să mai dau plocoane. Aşa că lăsai vorbă domnului notar din Adîncata să se mai gîndească dacă n-ar fi momentul să-şi revizuiască metodele de lucru. Şi m-oi întoarce aci peste o săptămînă să văd cum stau lucrurile.

Sînt sigur că la înapoiere o să capăt actul şi fără... plocon. Care-i secretul? Păi înapoindu-mă acasă m-am aşezat la masă şi am scris şi o jalbă acelor de la sfatul popular al regiunii Bucureşti. Astfel, fără îndoială, vor afla şi dumnealor despre matrapazlîcurile lui Constantin Teodorescu la Adîncata. Şi desigur vor lua măsuri. Iar în cazul că notarul nu s-o îndrepta, i-or da drept plocon o înştiinţare de aceea pentru plimbare mai lungă...

ION DRUMEŢU
p. conformitate.
GH. BACIU
(După o corespondenţă trimisă de TRAIAN BARBALATA)

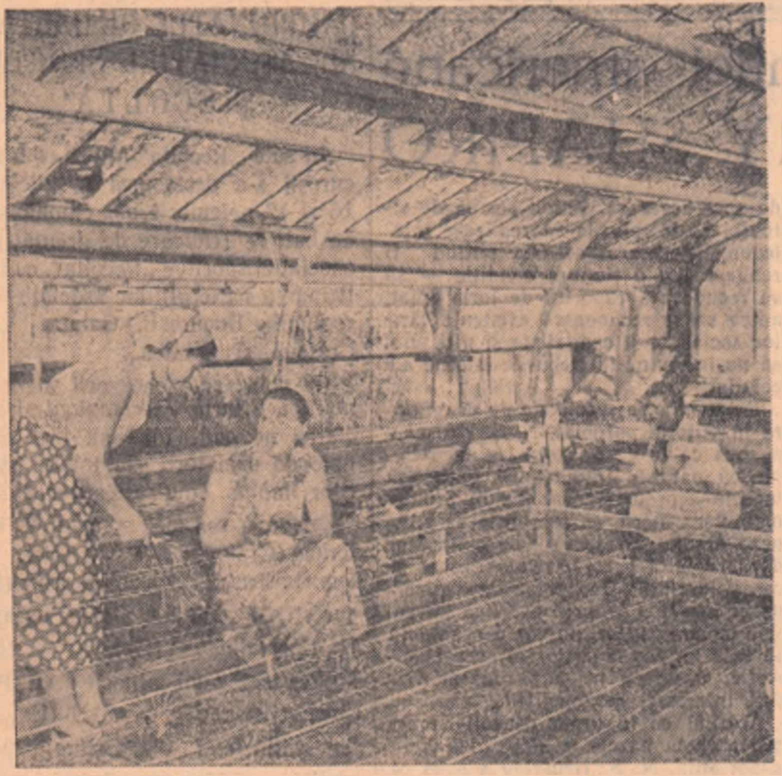
Cu asentimentul preşedintelui Badea Ilie, în izlazul arabil al comunei Branişte, raionul Titu, pe o suprafaţă de 17 hectare s-a semănat griu în loc de plante furajere.

— Şi noi cu ce o să ne hrănim, tovarăşe preşedinte, dacă în loc de furaje s-a semănat griu?
— Nu-i nimic. N-aveţi nutreţ, o să mîncaţi covrigi.

(Desen de N. DATCU)

SERA COLECTIVEI

Deşi iarna se apropie cu paşi repezi, totuşi nu ne poate împiedica să ne mîngîiem privirile cu cele mai frumoase flori — garoafele.

Fotografia reprezintă o parte din serele gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din comuna Cristian, raionul Codlea, unde colectivistele Olteanu Maria şi Cornuş Lidia din brigada horticolă plantează garoafe.

Păşesc pe calea gospodăriilor colective

În plenara lărgită a comitetului raional de partid Murgeni, regiunea Iaşi, care a avut loc de curînd s-au stabilit o serie de măsuri politice şi organizatorice pentru colectivizarea întregii agriculturi a raionului. Puse în practică, măsurile respective au dat rezultate bune. În interval de numai patru zile, pe întreg raionul s-au înscris în gospodăriile colective existente şi au făcut cereri pentru crearea de noi gospodării colective, un număr de 1.900 de familii, cu o suprafaţă de 5.000 de ha teren. În fruntea celor care au pornit cu încredere pe calea gospodăriilor colective, se află ţăranii muncitori din comuna Cîrja. Aici au intrat în gospodăria colectivă existentă 606 familii, aducînd cu ele 1.661 ha teren, 141 perechi de boi, 117 perechi de cai, 211 care, 166 pluguri şi altele. În prezent întreaga comună este complet colectivizată.

Convingîndu-se de avantajele gospodăriei colective un număr de 270 familii, cu o suprafaţă de 243 ha din comuna Murgeni, 239 familii din comuna Măluşteni şi 147 familii din comuna Vlădeni, au făcut cereri pentru a fi primite în gospodăriile colective existente.

Munca pentru colectivizarea agriculturii din raionul Murgeni se desfăşoară cu succes. Rezultate destul de îmbucurătoare se observă şi în comunele Schineni, Fălciu, Tuşcani şi altele.

I. MACOVEI
corespondent

Pe drumul belşugului

În regiunea Oradea munca pentru cooperativizarea agriculturii se desfăşoară de cîteva luni într-un ritm foarte viu, nemaiîntîlnit pînă acum. Bunăoară, în raionul Salonta, un număr de 221 familii de ţărani muncitori şi-au unit de bună voie cele 363 ha teren agricol pentru ca lucrîndu-le în comun, cu mijloace mecanizate, după înaintate metode agrotehnice, să dobîndească recolte sporite.

Şi în raionul Criş au fost create 2 întovărăşiri agricole: una la Sepreuş şi alta la Ţipori. Crescătorii de oi din satul Brihen, raionul Lunca Vaşcăului s-au unit într-o întovărăşire zootehnică pentru a dobîndi de la cele aproape 300 oi producţii şi mai mari de lînă, lapte şi brînză.

ION COŢOI
corespondent

În întreaga ţară:

13.548 gospodării colective, întovărăşiri şi cooperative de producţie

În cursul lunii trecute au luat fiinţă în ţară, la cererea ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală, 483 de gospodării colective, întovărăşiri agricole şi cooperative de producţie cu rentă. În unităţile nou create ca şi în cele existente s-au înscris 112.964 familii de ţărani muncitori, cu o suprafaţă de 254.910 ha. Tot în luna octombrie, în afară de regiunea Constanţa, s-a terminat colectivizarea agriculturii în cîteva raioane din regiunea Galaţi. De asemenea noi raioane, printre care Sînnicolaul Mare, Jimbolia şi Călăraşi şi-au anunţat terminarea cooperativizării agriculturii.

ÎN PREZENT, ÎN ÎNTREAGA ŢARĂ 1.224.705 FAMILII DE ŢĂRANI MUNCITORI UNITE ÎN 13.548 GOSPODĂRII AGRICOLE COLECTIVE, ÎNTOVĂRĂŞIRI AGRICOLE ŞI COOPERATIVE DE PRODUCŢIE CU RENTĂ, LUCREAZĂ ÎN COMUN 3.016.388 HA. TEREN.

(Agerpres)

O PRODUCŢIE RECORD:
9.300 kg de porumb boabe la hectar

(Urmare din pag. I)

pe care le oferă munca în comun şi de aceea nu s-au angajat să obţină o producţie mai mare. Cît timp au fost individuali abia dacă au scos 2.000 de kg la hectar. Şi acestea în anii cei mai buni. Acum în cooperativă vom scoate sigur peste 3.000.

Cuvintele grădinarului, obişnuit să îngrijească fiecare plantă ca pe un copil şi care cunoaşte oamenii şi pămîntul, mi-au dat siguranţa de care vorbeam mai înainte. Dar să n-o lungesc. Membrii cooperativei „Răscoala din 1907" s-au angajat să obţină cîte 3.000 kg de porumb boabe la hectar şi au scos 9.300. De peste 3 ori mai mult. Socotit în ştiuleţi, fiecare hectar le-a adus circa 12.000 kg. *Aţi auzit să fi obţinut cineva o producţie mai mare decît a lor? Eu unul nu am auzit.*

Cum de a fost cu putinţă o asemenea recoltă? Cooperatorii au aplicat regulile agrotehnice recomandate, au însămînţat porumb hibrid. Ei apreciază că sămînţa hibridă şi aplicarea regulilor agrotehnice au ridicat producţia la 6—7 mii de kg. Cele 2—3 mii de kg obţinute în plus provin din calitatea excepţională a terenului pe care, fiind destinat cultivării legumelor, s-a pus ani de-a rîndul gunoi de grajd. Deci sămînţa hibridă, îngrijirea culturii potrivit cerinţelor agrotehnicii plus folosirea îngrăşămintelor — îndeosebi a celor naturale — iată 3 elemente care au dus la producţia record de 9.300 kg de porumb boabe la hectar.

PE DRUMUL VIEŢII NOI

Cutreieram zilele trecute plaiurile Moldovei de miază noapte, aceleaşi plaiuri cuprinse între Siret şi Prut, pe care odinioară plugarii robi cădeau seceraţi cu miile de foamete şi boli. De aci, din mijlocul înfometaţilor din satul Flămînzi, au izbucnit în 1907 vîlvătăile răscoalei. Pe-aci a stăpînit şi a jăcmănit pînă tîrziu, în 1945, boierul Miclescu, cel ce-şi sprijinea moşia într-o parte pe buza Prutului, în alta pe lunca Siretului.

Străbat aceste locuri în zile de mari prefaceri în viaţa ţărănimii muncitoare din Moldova de Nord. Prin sate şi comune ca un suflu uriaş, ca un vînt de înoire, ideea cooperativizării drumeţeşte de-a lungul şi de-a latul raionului. De pildă în satul Roma. Întîmplarea a făcut să poposesc pentru o noapte tocmai în casa gospodarului Vasile Tălbuloc, cel ce fusese pînă nu de mult împotriva gospodăriei colective.

— Nu intru eu în gospodărie, chiar de-ar fi să mănînc mămăligă de cenuşă, zicea uneori Vasile.

Şi continua să muncească izolat, împreună cu nevasta şi cei 7 copii, bucata destul de mică de pămînt, vreo trei hectare. Dar iată că într-o zi, Vasile a urmat îndemnul agitatorilor şi a depus cerere de intrare în gospodăria colectivă. A greşit Vasile Tălbuloc? Fireşte că nu. Cu cele 9 braţe de muncă, ce le are în familie. — toţi oameni vrednici — Vasile va realiza peste 2.000 de zile-muncă şi va primi de zece ori mai mult decît putea obţine lucrîndu-şi pămîntul de unul singur.

În comuna Roma, zilele trecute încă 28 de gospodari din sat s-au alăturat marii familii a colectiviştilor aducînd cu ei o suprafaţă de peste 100 de ha. În prezent întreaga comună-i cooperativizată. Îndemn puternic, hotărîtor, pentru ţăranii muncitori ce au păşit pe calea muncii în comun în Roma şi în alte sate ale raionului a fost producţia mare la ha dobîndită de sectorul cooperatist. Bunăoară în comuna Roma colectiviştii au obţinut 2.197 kg grîu la ha, iar în Leorda 2.200 kg la ha, cu 600 kg mai mult faţă de media sectorului individual. Şi întovărăşiţii executînd în comun principalele lucrări agricole, folosind tractoarele S.M.T.-ului, gunoind terenul şi aşa mai departe au scos producţii nemaiîntîlnite pe aceste locuri. Aşa, de exemplu, în satul Poiana, întovărăşirea „23 August" a recoltat de pe fiecare ha 3.050 kg grîu. Nu-i de mirare deci că în toamna acestui an întovărăşirea a crescut cu cîteva zeci de familii.

La lărgirea sectorului cooperatist din raionul Botoşani a contribuit în mare măsură şi faptul că organele agricole dau tot mai multă atenţie întăririi economico-organizatorice a unităţilor existente. În toamna acestui an un număr de 97 întovărăşiri agricole au strîns sămînţa în comun, iar pentru procurarea de animale de muncă întovărăşiţii au primit ca împrumut de la Banca agricolă peste 54.000 lei. Văzînd rezultatele bune ce le obţine sectorul socialist tot mai multe familii de ţărani muncitori păşesc pe calea muncii în comun. În întreg raionul au luat fiinţă, de la 1 ianuarie 1957, 51 de noi întovărăşiri agricole şi o gospodărie colectivă. Într-o singură lună, octombrie, în întovărăşirile şi gospodăriile existente au intrat 5.000 de familii de ţărani muncitori, aducînd o suprafaţă de 6.000 ha, teren arabil.

În prezent există în raion 14 gospodării colective şi 157 întovărăşiri agricole care cuprind 13.500 de familii ce lucrează împreună o suprafaţă de 16.037 ha. Printre primele sate şi comune complet cooperativizate se numără Roma, Teişoara, Suliţa, Roma de Sus, Roma de Jos, Leorda şi altele.

Am întîlnit pe teren în satele raionului oameni minunaţi ce muncesc cu însufleţire pentru cooperativizare. Tenoi Jenică, secretar al comitetului raional de partid, inginer Aurel Crămariuc şeful secţiei agricole, Ştefan Vasile şi alţii nu vor cunoaşte o clipă de răgaz pînă ce nu vor şti că pe întregul cuprins al raionului dintre Siret şi Prut, oamenii muncii de pe ogoare formează o unită, puternică şi mare familie: familia agricultorilor cooperatori.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

O consfătuire plină de învăţăminte

În clădirea Facultăţii de Ştiinţe Juridice din Capitală s-a ţinut timp de trei zile — 15, 16 şi 17 noiembrie — consfătuirea tehnicienilor şi fruntaşilor din agricultura regiunii Bucureşti. Peste 300 de ingineri şi tehnicieni agricoli, medici veterinari şi zootehnişti, directori de S.M.T. şi gospodării agricole de stat, preşedinţi de gospodării colective şi întovărăşiri agricole, precum şi fruntaşi ai recoltelor bogate s-au întrunit pentru a analiza împreună felul cum au muncit în acest an atît pentru sporirea producţiei agricole cît şi pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Referatul prezentat în prima zi de către tov. Enric Popescu, vicepreşedinte al sfatului popular al regiunii Bucureşti, s-a ocupat pe larg de succesele obţinute în munca de transformare socialistă a agriculturii şi creşterea producţiei agricole. În cele 10 luni ce s-au scurs de la începutul anului, datorită eforturilor comune ale organelor de partid şi de stat, ale tuturor inginerilor, tehnicienilor şi celorlalţi specialişti sectorul socialist şi cooperatist a crescut continuu. Numărul gospodăriilor colective din regiune a sporit de la 216 la 225, al familiilor intrate în acestea de la 19.513 la 24.941. De la numai o singură cooperativă de producţie cu 19 familii, s-a ajuns la 15 cooperative cu 456 de familii. În sfîrşit, numărul întovărăşirilor a crescut de la 1.212 cu 70.163 de familii la 1.891 cu 182.028 de familii. La 1 mai 1957 raionul Olteniţa a fost primul raion din regiune cu agricultura complet cooperativizată. I-au urmat apoi raioanele Slobozia şi de curînd Călăraşi. În alte trei raioane, cooperativizarea este în curs de terminare. În loc de 140.000 ha cît a stabilit plenara comitetului regional de partid că este posibil să se cooperativizeze în 1957, au intrat în sectorul cooperatist 284.112 de hectare.

În clişeu tov. Pavel Ştefan, preşedintele sfatului popular regional decernînd raionului Olteniţa, Steagul Roşu de fruntaş în producţia agricolă.

Ocupîndu-se de creşterea producţiei agricole, referatul a scos în evidenţă faptul că buna desfăşurare a muncilor, creşterea nivelului agrotehnic al lucrărilor, activitatea desfăşurată de inginerii şi tehnicienii agronomi au avut ca rezultat obţinerea unor producţii mari la toate culturile agricole. Gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole au obţinut producţii cu 20—50 la sută mai mari decît în sectorul individual. Adevărată recoltă-record s-a obţinut la gospodăria agricolă de stat Mînăstirea — 4.000 kg grîu la hectar — pe o suprafaţă de 100 ha şi la gospodăria de stat Chirnogi — 2.800 kg grîu medie la hectar. Gospodăriile colective din Ştefan Vodă, Ceacu, Gheorghe Lazăr, Căzăneşti s-au evidenţiat în mod deosebit prin obţinerea de producţii mari la grîu.

La culturile de toamnă s-au obţinut de asemenea recolte superioare anilor trecuţi. La porumb, producţia medie a depăşit 2000 kg la ha. Gospodăriile de stat au obţinut 2.800 kg la ha, gospodăriile colective 2.500 kg, întovărăşirile 2.200 kg, iar în sectorul individual 1.950 kg.

După rapoartele prezentate de tov. Constantin Tonca şi Marin Nicolae, şefii secţiilor agricole ale sfaturilor populare Slobozia şi Giurgiu, au urmat discuţii la care au luat cuvîntul numeroşi participanţi.

Colectivistul Albu Ciofalcă de la gospodăria colectivă „Gh. Doja" din comuna Buzescu, raionul Alexandria, Dionisie Tănase, şeful brigăzii a treia de tractoare de la S.M.T. Grădiştea, Ion Scutelnicu, tehnician la gospodăria colectivă „Maxim Gorki" din comuna Gh. Lazăr, raionul Slobozia, şi mulţi alţii au arătat metodele folosite în munca de dezvoltare a sectorului socialist al agriculturii.

După cuvîntul tov. Marin Argint, secretar al comitetului regional de partid Bucureşti, tov. Pavel Ştefan, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular regional, a scos în evidenţă faptul că referatele prezentate şi discuţiile ce au urmat au reuşit să cuprindă problemele pe care le-a avut în faţă consfătuirea.

În cea de-a doua parte a consfătuirii s-au comunicat rezultatele obţinute în cadrul „Concursului porumbului" pe anul 1957, la care au participat peste 100 de gospodării colective şi 500 de întovărăşiri. Premiul I pe regiune l-a obţinut gospodăria colectivă „Steagul Roşu" din comuna Dragoş Vodă, premiul II gospodăria colectivă „23 August" din comuna Cocora, iar premiul III gospodăria agricolă colectivă „Maxim Gorki" din comuna Gh. Lazăr. De asemenea s-au acordat şi 5 menţiuni.

La întovărăşirile agricole, premiul I a fost obţinut de întovărăşirea „Victoria Socialismului" din comuna Dascălu Creaţa, raionul Snagov.

Premiile acordate au constat în maşini şi unelte agricole. Unui număr de 83 tehnicieni, ingineri agronomi şi medici veterinari li s-au acordat premii pentru rezultatele bune obţinute în muncă.

În ziua de 17 noiembrie, participanţii la consfătuire au plecat în regiunea Stalin pentru un schimb de experienţă.

Pentru realizarea unor construcţii economice în agricultură

DISCUŢII

Din anul 1954, în unităţile agricole de stat (G.A.S. şi S.M.T.) s-au proiectat şi executat o serie de construcţii de producţie şi locuinţe, care au avut la bază folosirea prefabricatelor din beton armat. Succesele obţinute prin întrebuinţarea acestor prefabricate sînt evidente, în special la construcţiile de mare proporţie. Totuşi, după trei ani de întrebuinţare a prefabricatelor de beton armat, e timpul să ne întrebăm: „Ce materiale e mai bine să folosim în executarea construcţiilor agricole, prefabricate de beton armat, sau materiale clasice şi locale?". Această întrebare se pune deoarece unităţile agricole sînt caracterizate prin distanţe mari de la gări şi şosele, au obiecte de construcţie de valori mici şi foarte dispersate. Din această cauză, întrebuinţarea prefabricatelor grele din beton armat nu a dat rezultatele scontate. Astfel proiectele tip şi refolosibile, în loc să folosească soluţii verificate în practică şi economice, fiind proiectate de institutele nespecializate în construcţii agricole, au dus la scumpirea valorii construcţiilor şi la greutăţi în execuţie. Soluţiile cu prefabricate grele şi chesoane cu tiranţi, transportate de la mari distanţe, cu multiple manipulări costisitoare, s-au dovedit necorespunzătoare. Lipsa unor experimentări prealabile şi generalizarea acestui sistem nu a permis corectarea deficienţelor din timp, ceea ce a dus la constatarea unor grave defecţiuni la unele construcţii, defecţiuni care au necesitat lucrări suplimentare de consolidări costisitoare. În general, se poate spune că proiectele elaborate sînt pretenţioase, scumpe şi folosesc sisteme greu de realizat cu calificarea meşterilor locali şi fără utilaje speciale pentru asamblarea elementelor. În fine, prin sistemul prefabricatelor de beton armat, s-a eliminat aproape în întregime folosirea materialelor economice din resurse locale.

În articolele publicate anterior în ziarul „Agricultura Nouă" s-a insistat suficient asupra greutăţilor pe care le prezintă sistemul de prefabricate de beton armat, aşa cum au fost ele folosite în agricultură, de aceea consider că nu este cazul să mai revin asupra lor. Un lucru este însă cert: **dezvoltarea continuă a producţiei agricole reclamă necesitatea trecerii urgente la o proiectare realistă şi economică, care să dea posibilitate executării unor construcţii ieftine, durabile şi adecvate specificului agricol.** Institutele de proiectare trebuie să studieze şi să adopte sisteme constructive simple şi uşor de realizat, la nivelul meşterilor care se găsesc în mediul rural. Proiectele să aibă la bază utilizarea la maximum a resurselor de materiale locale, ieftine. Pentru aceasta este necesar să se reducă deschiderile obiectelor, prin introducerea în interior a stîlpilor intermediari, putîndu-se astfel întrebuinţa materiale cu secţiuni reduse şi economicoase la tavane şi la şarpantele acoperişurilor.

Trebuie să se renunţe la ideea folosirii cu orice preţ a prefabricatelor din beton şi beton armat şi extinderea acestora la toate elementele construcţiilor. Totuşi, recomandabil este ca alături de folosirea materialelor locale, să se continue studierea şi găsirea unor elemente de prefabricate din beton armat, uşoare şi economice, care să servească ca elemente de rezistenţă (schelet) a construcţiilor. În ceea ce priveşte materialele locale, nu este recomandabil ca acestea să fie incorporate în construcţie în forma lor brută, aşa cum se exploatează. În scopul realizării unor construcţii durabile şi rezistente şi pentru a putea fi folosită o tehnică mai avansată, este necesar să se execute prefabricate din diferite materiale locale în anumite centre regionale, iar pe şantiere să se facă numai montarea şi asamblarea lor, precum şi unele lucrări de finisaj. Un material ce ar putea fi întrebuinţat cu mult succes este stuful. Departamentul materialelor de construcţii dispune de două întreprinderi (la Brăila şi la Tulcea), care execută la comandă, după proiect, toate elementele componente ale unei construcţii. Sub această formă, elementele se livrează pe şantiere unde se execută montarea lor pe fundaţie de beton. Transportul acestor elemente prefabricate se face cu uşurinţă şi fără pierderi şi nu necesită utilaje speciale pentru transport, montare şi asamblare. Asemenea construcţii s-au executat la început sub formă experimentală şi au dat bune rezultate. Preţul de cost al construcţiilor executate cu acest sistem este mai redus cu cca 50 la sută, faţă de cele executate cu alte materiale. Institutul de proiectare (I.P.C.A.) trebuie să adîncească toate problemele legate de întrebuinţarea acestui material sub forma industrială şi să elaboreze proiecte corespunzătoare pentru toate genurile de construcţii din agricultură.

Desigur că stuful nu este singurul material local care se poate întrebuinţa cu succes în construcţii. Industria noastră poate să execute agregate mobile care să se deplaseze pe fiecare şantier agricol în parte, unde să confecţioneze blocuri de lut presat de mare rezistenţă, din care să se execute pe fundaţie de beton construcţii cu boltă, eliminîndu-se în întregime materialul lemnos necesar şarpantei acoperişului. Îmbinînd în mod armonios tehnica avansată cu rutina meşterilor locali, întrebuinţînd materiale clasice şi locale alături de elemente uşoare din prefabricate de beton, noi vom reuşi ca în viitorul apropiat să executăm pentru agricultura construcţii trainice şi ieftine care să corespundă efectiv procesului de exploatare căruia i-au fost destinate şi care să fie totodată la nivelul posibilităţilor economice pe care le au unităţile noastre agricole.

Arh. G. RAŢIU
din Departamentul Gostat

PLANUL DE VENITURI ŞI CHELTUIELI
secţiune importantă a planului de producţie

În planul anual de dezvoltare a economiei gospodăriei agricole colective se deosebesc două secţiuni importante: *planul de producţie şi planul (bugetul) de venituri şi cheltuieli.*

Planul de producţie al gospodăriei colective cuprinde întreaga sa activitate cu obiectivele ei principale. Pentru a putea îndeplini în bune condiţii prevederile planului de producţie trebuie să se asigure toate mijloacele băneşti şi materiale necesare. De aceea odată cu alcătuirea planului de producţie se întocmeşte şi planul de venituri şi cheltuieli ale gospodăriei.

Bugetul este planul financiar al gospodăriei colective. Prin el se asigură finanţarea tuturor acţiunilor prevăzute în planul de producţie al gospodăriei, îndeplinirea obligaţiunilor băneşti faţă de stat şi faţă de alte instituţii, finanţarea lucrărilor de investiţii, finanţarea acţiunilor social-culturale, achitarea veniturilor băneşti ce se cuvin colectiviştilor pentru zilele-muncă prestate etc.

Între planul de producţie şi bugetul gospodăriei colective trebuie să existe o strînsă legătură. Îndeplinirea unuia depinde de îndeplinirea celuilalt.

Bugetul arată ce mijloace băneşti intră în gospodărie pe măsura îndeplinirii planului de producţie şi cum trebuie folosite aceste mijloace pentru dezvoltarea cît mai armonioasă a gospodăriei. Pentru aceasta *la întocmirea planului de producţie şi a planului de venituri şi cheltuieli trebuie să se ţină seama de legătura între ele, stabilindu-se corelaţiile corespunzătoare.*

Planul de venituri şi cheltuieli este compus din următoarele capitole:

1. Veniturile băneşti şi repartizarea lor;
2. Mijloacele pentru lucrările de investiţii şi cheltuirea lor;
3. Mijloacele pentru nevoile social-culturale şi cheltuirea lor.
4. Mijloace pentru strîngerea drepturilor şi obligaţiunilor băneşti ale gospodăriei, din anii trecuţi. Încasări şi rambursări de împrumuturi pentru producţia anului curent.

În primul capitol al bugetului se prevăd toate posibilităţile de obţinere a mijloacelor băneşti necesare gospodăriei. *Izvorul principal de obţinere a veniturilor băneşti în gospodărie este producţia-marfă.* Pornind de la acest fapt, gospodăriile colective trebuie ca în planul lor de producţie să dea atenţie şi acelor ramuri care produc multă producţie-marfă.

Ilustrăm acest lucru cu exemplul gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din satul Dobreni, regiunea Bucureşti. Gospodăria „Ilie Pintilie", deşi este o unitate mică (130 de ha de teren agricol şi 50 de familii) a *obţinut în 1956 19.600 lei venituri băneşti la ha,* datorită faptului că a dezvoltat ramuri ce dau multă producţie-marfă, ca: legumicultura şi creşterea animalelor. Astfel, în 1956 peste 28 la sută din totalul veniturilor băneşti s-au obţinut din valorificarea legumelor şi 38,4 la sută din creşterea animalelor.

Pentru anul 1957 gospodăria şi-a planificat mărirea veniturilor băneşti cu 12,7 la sută, revenind astfel 25.000 lei la fiecare hectar de teren agricol.

Gospodăriile colective pot obţine venituri asigurate şi permanente prin contractarea diferitelor produse. Gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din Dobreni, de pildă, a contractat pentru 1957 o însemnată cantitate de lapte de pe urma căruia primeşte lunar 6.000 lei. Gospodăria a contractat de asemenea întreaga cantitate de lînă, ceea ce a făcut să fie scutită de cotele obligatorii şi să obţină venituri mari. Importante mijloace băneşti a adus gospodăriei şi contractarea de tăuraşi şi porci.

Gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" obţine venituri însemnate şi din produsele confecţionate în întreprinderea anexă (atelier de tuburi de ciment). Pe 1957 *şi-a planificat ca 18,5 la sută din veniturile băneşti ale gospodăriei să fie furnizate de valorificarea produselor întreprinderii anexe.*

Din cele arătate mai sus reiese că gospodăriile agricole colective au multe posibilităţi de mărire continuă a veniturilor băneşti.

După determinarea veniturilor băneşti se trece la repartizarea lor pe feluri de cheltuieli şi la completarea fondurilor existente în gospodărie. Această parte a bugetului este foarte importantă, căci de ea depinde îndeplinirea planului de producţie, mărirea producţiei la hectar, mărirea producţiei pe cap de animal şi deci creşterea producţiei-marfă — izvorul de venituri băneşti al gospodăriei.

Din planul de cheltuieli capitolul „Cheltuieli de producţie" solicită o deosebită atenţie. Toate cheltuielile de producţie să fie bine corelate cu sarcinile din planul de producţie. În raport cu suprafeţele, cu producţiile medii, cu măsurile agrotehnice planificate, trebuie să se prevadă în planul de cheltuieli sumele necesare pentru completarea fondului de seminţe, pentru cumpărarea de materiale, insecticide şi fungicide îngrăşăminte chimice, carburanţi, lubrifianţi etc. În raport cu numărul de animale şi productivitatea lor se prevede eventual cumpărarea de nutreţuri pentru echilibrarea balanţei furajere, se prevăd cheltuieli pentru tratamentele medicale ale animalelor.

Scopul este de a obţine maximum de producţie cu minimum de cheltuieli. Sînt însă cheltuieli care de la an la an cresc, lucru care este necesar pentru îmbunătăţirea procesului de producţie, în vederea obţinerii producţiilor prevăzute în plan. De exemplu, gospodăria „Ilie Pintilie" şi-a planificat pentru 1957 cheltuieli mai mari decît în 1956 la cumpărarea de îngrăşăminte chimice, la cumpărarea de insecticide şi fungicide, la tratamentul medical al animalelor.

Nivelul cheltuielilor neproductive ca, de exemplu, „Cheltuieli administrative" nu numai că nu trebuie mărit, ci, dimpotrivă, trebuie să scadă atît procentual cît şi în cifra absolută.

Alte părţi importante ale planului de cheltuieli sînt cele privitoare la achitarea obligaţiunilor băneşti faţă de stat (impozite taxe de asigurare) şi privitoare la rambursarea împrumuturilor. Pentru fiecare gospodărie achitarea la timp a acestor obligaţiuni este o datorie de onoare.

În capitolul „Repartizări pentru fonduri" intră acea parte din veniturile băneşti ale gospodăriei ce se folosesc pentru mărirea fondurilor gospodăriei şi în primul rînd pentru sporirea fondului de bază.

Cu cît veniturile băneşti ale gospodăriei sînt mai mari cu atît şi partea ce revine fondului de bază este mai mare. Creşterea continuă a fondului de bază este o condiţie importantă a dezvoltării economice a gospodăriei. Ţinînd seama de acest lucru gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" şi-a propus ca *în 1957 să repartizeze pentru fondul de bază cu 15,3 la sută mai mulţi bani decît în 1956*

(Continuare în pag. 4-a)

Două săptămîni în R. P. Ungară

O delegație a Sindicatului Muncitorilor din Agricultura și Silvicultura țării noastre a vizitat de curind, timp de două săptămîni, o serie de S.M.T.-uri, gospodării de stat și un institut de cercetări și experimentări de hidrotehnică, din R.P. Ungară.

Schimbul de experiență pe care l-am făcut cu acest prilej, cu activiștii Sindicatului Muncitorilor din Agricultura și Silvicultura R.P. Ungare, ne-a fost deosebit de folositor.

E necesar să subliniez în primul rînd faptul, că atît la Budapesta, cît și în cele 6 gospodării de stat și două S.M.T.-uri pe care le-am vizitat, delegația noastră a fost primită cu multă căldură. Cu acest prilej, ne-am putut da seama de simpatia pe care poporul maghiar o nutrește oamenilor muncii din țara noastră pentru ajutorul economic primit cu prilejul evenimentelor din octombrie 1956. De asemenea, am putut constata cu bucurie că datorită sprijinului primit din partea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, activitatea economică a atins în R.P. Ungară nivelul producției dinaintea contrarevoluției din octombrie 1956.

In ce privește agricultura, cîteva exemple vor putea fi edificatoare.

In gospodăriile de stat pe care le-am vizitat, producția de cereale a fost anul acesta în medie de 3.500 kg grîu la ha. iar la porumb 4.000 kg. la ha. In sectorul zootehnic, s-au obținut succese de seamă. Gospodăriile de stat din Ungaria au cîte 2 rase de vaci Maghyar. Sargo și Siemental. Planificarea de 3.500 litri lapte anual pe cap de vacă furajată a fost depășită în gospodăriile vizitate de noi. De altfel, dintre acestea, cinci sînt rentabile de 3 ani.

Unul din factorii principali care fac ca aceste unități să fie rentabile este acela că gospodăriile respective nu vînd produsele animale în carne vie, ci au organizat întreprinderi de industrializare a cărnii și a laptelui, fabricînd mezeluri, conserve și produse lactate finite: unt, smîntînă, brînză etc, pe care le vînd unităților comerciale de desfacere.

S-a îmbunătățit mult și munca sindicală în unitățile agricole și silvice. In R.P. Ungară, la Comitetul Central al Sindicatului, în afară de secțiile pe probleme există trei secretari și trei secții care se ocupă cu activitatea departamentală pe probleme și anume: o secție pentru problemele din gospodăriile de stat, alta pentru problemele din S.M.T.-uri, iar a treia pentru problemele silvice.

De asemenea, există și o secție care se ocupă cu problemele de hidrotehnică (irigații și ameliorațiuni).

La organizațiile sindicale din unități funcționează pe lîngă comitetele de întreprindere comisii pe probleme asemănătoare cu cele din țara noastră.

In silvicultură, comitetele de întreprindere sînt organizate pe ocoale silvice, iar la nivelul direcțiilor silvice (organizate pe cîte 2-3 județe) există un comitet coordonator al cărui președinte este scos din producție.

In ceea ce privește activitatea culturală, cu toate greutățile care au existat, trebuie subliniat că aceasta este în plin avînt. Am văzut de pildă în gospodăria agricolă de stat din Mezehedeș o casă culturală cu 12 încăperi. Activitatea în acest club se desfășoară în cadrul a 6 secții culturale: artistic, arte plastice, aeromodelism, activitate cu pionierii, biblioteca și echipa de dansuri. In această gospodărie există și două cinematografe.

Grija pentru crearea unor bune condiții de muncă și de trai pentru muncitori, stă permanent în atenția conducerilor unităților agricole de stat și silvice. Atît în S.M.T.-uri cît și în gospodăriile de stat ne-a impresionat curățenia din dormitoare, băi, cantine etc. Hrana este bogată și variată, și la un preț accesibil tuturor muncitorilor.

In jurul unităților — ca și la noi — au fost construite locuințe pentru muncitorii familiști prevăzute cu dependințe corespunzătoare pentru creșterea animalelor din folosință proprie.

Sistemul premial însoțește sistemul de salarizare și este asemănător celui din țara noastră.

O deosebită atenție se dă în unitățile agricole și silvice din R.P. Ungară, activității sportive. Pretutindeni, am văzut terenuri sportive bine amenajate și secții sportive organizate temeinic. Conducerile administrative din unități sprijină activitatea sportivă, atît cu mijloace financiare cît și cu mijloace de transport și echipament.

Consfătuirile noastre cu activiștii sindicali din întreprinderi, ca și discuțiile pe care le-am avut cu diferiți membri de sindicat la locul lor de muncă, însfîrșit consfătuirile cu activul comitetelor a 4 regiuni și cele organizate la Comitetul Central al Sindicatului — au scos în evidență faptul că asemenea schimburi de experiență sînt deosebit de folositoare pentru îmbunătățirea continuă a muncii noastre și constituie dovada cea mai vie a prieteniei sincere și frățești dintre popoarele noastre, întemeiată pe legături de reciprocitate.

Vizita făcută de delegația noastră în R.P. Ungară a scos încă odată în evidență utilitatea cunoașterii reciproce a metodelor de muncă și a realizărilor obținute în agricultură și silvicultură și necesitatea de a lărgi și mai mult pe viitor aceste schimburi de experiență frățești.

NICOLAE POPESCU
președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură.

—o—

R. CEHOSLOVACA

Mașini noi pentru lucrările agricole de toamnă

In vederea lucrărilor agricole de toamnă stațiunile de mașini și tractoare din Cehoslovacia și cooperativele agricole unice au primit anul acesta 1800 tractoare pe roți și 900 tractoare cu șenile, peste 3000 pluguri cu 2 și 5 brăzdare, mii de boroane, semănători ș.a.m.d. In afara celor 6000 de mașini deja existente în S.M.T.-uri pentru recoltarea cartofilor și sfeclei, stațiunile de mașini și tractoare au primit mașini noi „VBZ-2" și „VR-3".

Din R. D. Germană

O vizită la un combinat de învățămînt S. M. T.

Pe partea dreaptă a marii șosele Berlin-Frankfurt (Oder), care leagă capitala Germaniei cu orașele și satele de pe granița păcii Oder-Neisse, la ieșirea din micul orășel Muncheberg (cunoscut prin Institutul de agricultură și horticultură) se întinde, pe un mare teren pătrat, combinatul de învățămînt al unui S.M.T.

In acest combinat sînt calificați îndeosebi mecanici-lăcătuși de mașini agricole și tractoare. Intregul învățămînt profesional se desfășoară în cadrul muncii în producție. Viitorii muncitori nu-și însușesc calificarea pilind un oarecare deșeu de fier, ci din prima zi de învățămînt profesional ei participă la lucrările de reparație și de revizie generală a mașinilor agricole din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile de stat învecinate.

Cursurile de calificare durează trei ani, iar numărul absolvenților este de aproximativ 230 de bărbați și femei. Invățămîntul este astfel organizat, încît prevede zilnic alternarea cursurilor teoretice cu cele practice, atît pentru prima grupă (ucenici din primul an de școală) cît și pentru cea de a doua grupă (ucenici din anul II și III de învățămînt).

Cursurile teoretice ocupă 66 de săptămîni din întreaga durată de pregătire care, după cum am arătat, este de 3 ani. În predarea cunoștințelor de matematică se pune, de asemenea accentul pe legătura cu practica. Datele problemelor nu sînt cifre abstracte, ci în strînsă legătură cu viitoarea lor activitate.

În combinatul de învățămînt al S.M.T.-ului Muncheberg, cei 230 de elevi sînt pregătiți de 38 de cadre didactice și de 7 educatori. Corpul didactic este alcătuit din profesori cu diplomă ai școlilor profesionale, din pedagogi cu examen de stat, precum și din maiștri care au acumulat o bogată experiență în producție.

Cursurile țin 6 ore zilnic. După cursuri se acordă timp elevilor pentru studiul individual. Seara ei își petrec timpul în diverse cercuri ca, de pildă, cercul de dansuri populare, de tir, de tenis de masă, de șah etc.

După absolvirea cu succes a cursurilor de calificare, băieții și fetele se întorc în S.M.T.-urile care i-au trimis la școală. Aici lucrează ca mecanici-lăcătuși în atelierele S.M.T. sau, dacă au învățat deosebit de bine, chiar ca mecanici de brigadă, la punctul de sprijin al unei brigăzi de tractoare.

GRIJA PENTRU CALIFICAREA TINERETULUI IN R. D. GERMANA

La gospodăria de stat „Schönglein (regiunea Gera) învață un tineret voios. Una dintre cele mai frumoase clădiri aparține tineretului studios de la țară: Combinatul de învățămînt agricol „Philipp Müller".

Convorbirea lui N. S. Hrușciov

cu corespondentul agenției americane „United Press", HENRY SHAPIRO

La 14 noiembrie a.c., N. S. Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a avut o convorbire cu Henry Shapiro, corespondentul principal la Moscova al agenției americane „United Press".

Fiind întrebat despre perspectivele dezvoltării U.R.S.S. în viitorul apropiat, N. S. Hrușciov a arătat că în Uniunea Sovietică există realizări serioase atît în industrie, cît și în agricultură. „In prezent, — a spus N. S. Hrușciov, — la noi au fost create posibilități și mai mari pentru dezvoltarea continuă a economiei, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru îmbunătățirea condițiilor materiale și culturale ale vieții oamenilor. Reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor, efectuate anul acesta, extinderea drepturilor republicilor unionale, ale organelor locale vor permite să se folosească mai deplin și mai rațional uriașele resurse pe care le avem".

Vorbind în continuare despre nivelul de trai al poporului sovietic, N. S. Hrușciov a arătat că pînă acum s-a realizat o creștere simțitoare a nivelului de trai al oamenilor sovietici. In următorii ani, mult mai înainte decît se prevede în raportul prezentat de N. S. Hrușciov la recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., Uniunea Sovietică va avea același nivel ca și Statele Unite ale Americii în ceea ce privește producția de alimente. In ceea ce privește problema locuințelor, arată N. S. Hrușciov, a fost trasată sarcina ca în decurs de 10-12 ani să se satisfacă cerințele poporului în această direcție, asigurîndu-se fiecărei familii nu o cameră, ci un apartament.

Intrebat dacă există în momentul de față simptome ale unei atmosfere premergătoare războiului, N. S. Hrușciov și-a exprimat părerea că în momentul de față nu există o astfel de atmosferă, nici în relațiile dintre țările capitaliste și nici în ansamblu între țările capitaliste și cele socialiste. Deși imperialiștii ațîță în mod artificial psihoza războinică, aceasta nu le reușește în întregime, deoarece raportul de forțe este în prezent de așa natură, încît însuși secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles, care duce o politică „la marginea războiului", se teme să treacă această margine.

Vorbind în continuare despre perspectivele păcii pentru viitorul apropiat, N. S. Hrușciov a spus că se prea poate ca aceste perspective să fie destul de bune, deoarece, spre deosebire de situația din preajma celui de al doilea război mondial, acum, în general, situația din Europa și Asia s-a schimbat în mod serios. Dacă în trecut exista un singur stat socialist, în prezent există un sistem socialist mondial. In afară de aceasta Uniunea Sovietică este total diferită de cum a fost în 1941. Economia ei, cultura ei, tehnica și știința s-au ridicat la un nivel înalt. Pe de altă parte, se desfășoară un proces măreț în țările Asiei și Africii, în toate țările care luptă pentru libertatea și independența lor, dornice să se elibereze de sub dominația colonialiștilor, dornice să trăiască o viață omenească, liberă. Aventurile încercate de imperialiști, așa cum a fost aventura Angliei în Egipt, sînt sortite inevitabil eșecului.

Fiind întrebat dacă crede că o conferință a reprezentanților țărilor capitaliste și socialiste ar fi un lucru real, N. S. Hrușciov a spus că deși într-un viitor apropiat este puțin probabil ca o astfel de întîlnire să aibă loc, o asemenea conferință trebuie totuși organizată, fiindcă altă ieșire nu există. A organiza o întîlnire înseamnă a tinde spre aceea ca, ținînd seama de situația reală, părțile să realizeze înțelegerea necesară, aceasta putînd fi realizată cu o singură condiție — să se recunoască raportul de forțe creat, adică să se recunoască existența țărilor socialiste și capitaliste și nici unul să nu intervină în treburile interne ale celuilalt.

Relativ la perspectivele de dezarmare în viitorul apropiat, N. S. Hrușciov a spus că în ce privește Uniunea Sovietică ea este întotdeauna gata să încheie acorduri rezonabile în problemele dezarmării, ea este gata să semneze oricînd un acord corespunzător dacă cealaltă parte va manifesta aceeași dorință. Dar cercurile guvernante din S.U.A., care exprimă interesele monopolurilor, nu vor deocamdată să facă un pas hotărîtor în această direcție, deoarece în cursa înarmărilor sînt interesați monopoliștii.

Arătînd că în urma dezvoltării armei rachetă bazele militare își pierd importanța, N. S. Hrușciov a spus că constructorii sovietici au realizat rachete care în cazul unui atac împotriva Uniunii Sovietice ar putea distruge orice bază din Europa, Asia și Africa.

In încheierea convorbirii, fiind întrebat asupra unor probleme ale situației interne din U.R.S.S., N. S. Hrușciov a arătat că în ceea ce privește schimbările în componența organelor conducătoare ale Uniunii Sovietice, aceasta ilustrează tocmai forța conducerii colective a Comitetului Central al Partidului. Comitetul Central al P.C.U.S. corijează pe oricine face greșeli, fără a ține seama de meritele din trecut. Comitetul Central exprimă voința partidului, iar poporul urmează partidul. „Tocmai în aceasta, — a spus N. S. Hrușciov, — constă forța, sau după cum vă exprimați (Henry Shapiro — n.r.), stabilitatea conducerii partidului și guvernului nostru." „In partidul nostru, — a spus în încheiere N. S. Hrușciov, — conducerea colectivă se înfăptuiește de sus pînă jos. Tocmai aceasta permite partidului să înfăptuiască cu succes conducerea în toate sectoarele construcției socialiste".

La sfîrșitul convorbirii, corespondentul american a mulțumit lui N. S. Hrușciov pentru posibilitatea ce i s-a oferit de a sta de vorbă cu dînsul.

Notă — Cu prețul vieții

In plină viteză, trenul 1663 înghițea kilometri care despart Rennes de St. Malo. Doi oameni — mecanicul Jean Coquelin și fochistul Jean Jouan — se aflau în cabina locomotivei. Primul, un bărbat voinic între două vîrste, supraveghea cu egală atenție tabloul de comandă și drumul de-a lungul celor două panglici de oțel ale șinelor. Așezat pe o lădiță de lemn, Jouan, fochistul, mînca

Un canton, un om cu fanionul fluturînd, alături o fetiță cu rochița galbenă. Jean Coquelin se gîndi o clipă la băiețașul său Jean-Paul, pe care-l sărutase în fugă la plecare. Ii trebuie un palton nou... și haine...

Atenție! Un strigăt îngrozit al fochistului și în aceiași clipă mecanicul simți o durere ascuțită de-a lungul spinării și pe picioare. Se întoarse. Un șuvoi de păcură aprinsă îl lovi în față, pe piept, pe mîini. Intr-o clipă hainele fură în flăcări.

— S-a defectat injectorul! Cu acest gînd în minte, mecanicul se repezi spre cuptor. Din nou jăratic, fier încins pe bietele mîini înegrite. Un efort, încă unul — doamne, să țin barem pînă la capăt — și ușa cea grea începe să se închidă. S-a închis.

— Și-acum să opresc trenul.

Hainele ard, trupul e numai o rană. O ceață roșie în fața ochilor, o rochiță galbenă în fața unui canton, băiatul său rîzînd, o frînă ascuțită, scrîșnetele roților, apă... dați-mi multă apă...!

L-au dus la spitalul din Nantes. Aproape carbonizat. Doctorului Mousseau, chirurgul șef al spitalului, nu-i venea să creadă că un om a putut rezista unor asemenea arsuri.

Transfuzii de sînge, luptă îndîrjită pentru firișorul acela de viață ce stă să se stingă în fiecare clipă.

— Ar fi poate o scăpare. Șansele... una la un milion. Dar cine să fie în stare de un asemenea sacrificiu? Chirurgul nici nu îndrăznește să-și spună gîndul.

Tovarășii de muncă ai lui Coquelin, mecanici cu fețele tăbăcite de soare și vînt, insistă.

— Ar trebui — spune încet medicul — să-i grefăm o piele nouă, luată de la oameni sănătoși.

O scurtă adunare la depoul de locomotive. O sută și trei mecanici și fochiști se oferă voluntari pentru operație. Sînt aleși 14. Pe corpul fiecăruia rămîn două cicatrice cît două palme alăturate.

Teribila operație durează șase ore. Coquelin își recapătă pentru scurtă vreme cunoștința, zîmbește soției și copilului, strînge în tăcere mîna tovarășilor săi. Doctorul i-a spus totul.

Dar organismul dă semne de epuizare. Orele se scurg încet. Și apoi deodată, la miezul nopții coma. In zorii zilei de 11 noiembrie totul s-a sfîrșit.

★

Datorită jertfei mecanicului Coquelin cei 400 de călători din trenul 1663 au scăpat cu viață. Aproape de o egală măreție, este sacrificiul celor 14 mecanici și fochiști.

...Și între timp, patronii societății de Căi Ferate Franceze se opun cu înverșunare în cadrul tratativelor ce se duc cu conducerea muncitorilor, ca să acorde un neînsemnat spor de salariu miilor de Jean Coquelin ce-și riscă zilnic viața.

S. LEONARD

Sport

CAMPIONATUL DE HALTERE AL ASOCIAȚIEI SPORTIVE „RECOLTA"

In sala „Recolta"-M.A.S. din București s-a desfășurat în zilele de 16 și 17 noiembrie a.c. campionatul de haltere (ridicare de greutăți) al asociației sportive „Recolta", cu participarea halterofililor asociației din regiunile București, Galați, Cluj, Craiova și Oradea.

La cele șapte categorii ale competiției, titlurile de campioni ai asociației pe anul 1957 au fost cîștigate de următorii (la totalul stilurilor împins, smuls și aruncat):

Categoria cea mai ușoară: **V. Becteras** (Craiova) — 252,5 kg. Categoria semi-ușoară: **T. Șerban** (București) — 237 kg. Categ. ușoară: **N. Gospodinov** (Galați) — 217,5 kg. Categ. semi-mijlocie: **G. Purcărea** (București) — 302,5 kg. Categ. mijlocie: **I. Vlădăreanu** (București) — 317,5 kg. Categ. semi-grea: **N. Bogdan** (Cluj) — 212,5 kg. Categ. grea: **G. Piticaru** (București) — 340 kg.

Intrecerea pe echipe a fost cîștigată de reprezentativa regiunii Galați, cu 18 puncte, urmata de Oradea cu 19 p., Cluj (21 p.), București (22 p.) și Craiova (28 p.).

In cadrul aceleiași reuniuni, în afară de concurs, halterofilul Tiberiu Roman (Casa Centrală a Armatei) a stabilit două noi și valoroase recorduri republicane la categoria ușoară: 135 kg. la stilul aruncat și 345 kg la totalul celor trei stiluri. De asemenea el a egalat recordul țării la stilul împins, cu 110 kg.

La sfîrșitul întrecerii, cîștigătorii au primit tricourile de campioni și frumoase premii, iar echipele clasate pe primele locuri au primit cupe.

I. B.

Planul de venituri și cheltuieli secțiune importantă a planului de producție

(urmare din pag. a 3-a)

După stabilirea cheltuielilor arătate mai sus și a reținerilor pentru fondul de bază urmează stabilirea sumei ce se repartizează colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate. Deci mărimea sumei de bani ce se împarte colectiviștilor depinde de volumul veniturilor bănești ale gospodăriei și de volumul cheltuielilor de producție sau de altă natură.

Planificarea venitului în bani al colectiviștilor trebuie să se facă cu deosebită grijă avîndu-se în vedere că acesta constituie un mijloc de cointeresare a lor în dezvoltarea gospodăriei. Este necesar să se prevadă acordarea de avansuri, dacă nu lunare, cel puțin de cîteva ori pe an.

Gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" a prevăzut în planul pe 1957 să dea colectiviștilor avansuri în valoare de 65.000 de lei; pînă în septembrie a dat avansuri în valoare de 49.000 de lei. Aceste avansuri s-au dat lunar, începînd cu luna aprilie și au contribuit în mod simțitor la întărirea disciplinei în muncă.

În capitolul bugetar „Mijloace pentru investiții și cheltuirea lor" se arată sursele de venituri care se folosesc pentru executarea lucrărilor de investiții planificate pe anul respectiv (construcții de grajduri, saivane, cumpărarea de animale de producție și de muncă, cumpărarea de utilaje, înființări de plantații).

Cele mai importante surse pentru executarea lucrărilor de investiții sînt reținerile bănești la fondul de bază și împrumuturile de la stat.

În mijloacele pentru investiții intră de asemenea soldul din anul precedent, stocurile de materiale, sumele obținute din vînzarea animalelor de muncă etc.

Partea a doua a acestui capitol prevede modul cum vor fi cheltuite aceste mijloace. Realizarea planului de investiții are o influență directă asupra dezvoltării gospodăriei obștești. De exemplu, gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" cu mijloacele sale și cu împrumut de la stat a reușit ca în 1956 să construiască un grajd încăpător pentru vaci și să cumpere încă 10 vaci de lapte. În felul acesta creșterea vacilor a devenit ramura de producție cea mai importantă.

Intocmirea în bune condiții a planului de venituri și cheltuieli garantează îndeplinirea cu succes a planului de producție al gospodăriei, prosperitatea ei.

TAPALAGA MARIA
I.C.A.R.—București

Insemnări din Pîrveneț (IV)

Despre retribuirea muncii și cointeresarea materială a membrilor cooperativei

L-am întrebat pe Todor Kordovski care e numărul minim al zilelor-muncă obligatorii pentru fiecare membru al cooperativei și dacă sînt cazuri de neîndeplinire a acestei limite. Omul m-a privit nedumerit și a ridicat din umeri:

— Ce limită? Ce neîndeplinire?

I-am explicat mai amănunțit că membrii gospodăriilor noastre colective sînt obligați să facă cel puțin un număr anumit de zile-muncă stabilit de adunarea generală. Această obligație e prevăzută din cauză că unii colectiviști lipsesc de la lucru.

Explicația mea l-a mirat și pe prietenul care mă însoțea și care m-a lămurit că în Pîrveneț nu există o asemenea obligație, din cauză că nu se simte nevoie. La Pîrveneț, membrii cooperativei participă cu avînt la muncă. Media zilelor-muncă realizate în anul 1956 este de 285. Sînt cooperatori care obțin însă și 400 și 500 zile-muncă pe an. Alții obțin chiar mai mult. Din cei 11 șoferi pe care îi are gospodăria, 7 au primit în anul trecut mai mulți bani decît președintele.

— Cum se explică asemenea afluență la muncă? am întrebat din nou.

— Acest lucru se datorește comuniștilor, care sînt exemplu în fața celorlalți și care-i antrenează pe toți —îmi răspunde prietenul. Se datorește cointeresării materiale. Munca în gospodărie aduce venituri mari...

— Cum anume sînt cointeresați oamenii? Cum este retribuită munca fiecăruia?

Prietenul care îmi tălmăcește repetă întrebarea în bulgărește, adresîndu-se președintelui. Acesta îmi răspunde că, potrivit hotărîrii adunării generale, președintele primește cîte 32 zile-muncă la fiecare milion de leva venit net. In anul trecut, la un venit net de peste 23 milioane leva a primit cca 800 zile-muncă...

Șefului contabil i se cuvin 80 la sută față de ceea ce primește președintele, iar ajutorul șefului contabil primește 85 la sută din ceea ce primește șeful contabil... Cei douăzeci de oameni care lucrează la contabilitate sînt plătiți și ei, ca și ceilalți cooperatori, pe baza zilelor-muncă...

Zilele-muncă pentru cooperatori se socotesc potrivit normelor stabilite de adunarea generală. Evidența lor este ținută de către brigadieri și verificată minuțios de socotitori. Tabelul cu zilele-muncă e afișat în fiecare lună, fiind supus astfel controlului obștesc. De două ori pe lună cooperatorii primesc sub formă de avans în bani cîte 10—15 leva pentru fiecare zi-muncă.

Spre deosebire de alte cooperative din R. P. Bulgaria, la împărțirea veniturilor cooperativa din Pîrveneț dă cooperatorilor numai bani. In natură se dă numai circa o jumătate sau un litru de vin pentru fiecare zi-muncă.

Pentru a nu duce la nivelare, retribuirea muncii nu se face numai după cantitatea muncii depuse, ci și după cantitatea produselor obținute. Dar nu numai atît. Brigăzile și echipele au sarcina de a produce nu numai cantități de produse, ci și obligația de a realiza un anumit plan valoric.

— In condițiile gospodăriei noastre, realizarea planului valoric este de mare importanță. De exemplu, nu importă cîte tone de roșii recoltează fiecare brigadă, ci prețul pe care-l ia pe ele, spune președintele.

— Ce înseamnă aceasta?

— Produsele le vindem pe bază de contract încheiat între cooperativă și comerțul socialist. Cu acest lucru mă ocup eu personal, a adăugat președintele. Brigăzile nu au nici un amestec în vînzarea lor. Ele au misiunea numai să le producă.

— Atunci?

— In legumicultură, prețurile diferă de la un sezon la altul. Roșiile timpurii, de pildă, se vînd la un preț mai mare decît cele care se coc în luna august.

Fac semn cu mîna că am înțeles, dar președintele nu mă ia în seamă și continuă:

— In anul trecut, brigada a II-a legumicolă urma să culeagă, potrivit planului, 40.000 kg de roșii între 16-30 iunie, dintre care 34.000 kg pentru export, 3.600 kg calitatea întîi și 2.400 kg calitatea a doua. In acea perioadă, prețul unui kilogram de roșii pentru export era de 2,08 leva, cel de calitatea întîi 1,56 leva, iar cel de calitatea a doua 1,18 leva. In total, brigada trebuia să obțină deci 79.168 leva...

Brigada a predat numai 39.302 kg roșii, însă de calitate mai bună, pentru care s-au încasat 79.408 leva. Dacă ar fi fost numai după cantitate, ar fi însemnat că brigada nu și-a îndeplinit sarcinile. Socotind însă după valoare, planul a fost depășit cu 240 leva.

Din toate cîte mi-a povestit președintele, rezultă că membrii cooperativei sînt interesați să obțină o producție cît mai mare la hectar, de o calitate cît mai bună și în perioada cea mai prielnică. De pildă, la roșii e bine să se obțină o producție cît mai timpurie, ori cît mai tîrziu, în toamnă, cînd prețurile sînt mai mari decît în vară.

Președintele îmi povestește apoi că în afară de mărirea producției la hectar, de scoaterea produselor timpurii, mai au și alte mijloace de mărire a veniturilor. Unul dintre acestea este folosirea la maximum a terenului de cultură. De pe același teren cooperatorii scot cîte o dată două, trei și chiar patru recolte pe an. De pildă, în anul acesta, pe un teren s-au cultivat întîi cartofi timpurii și orz furajer. In locul acestora s-a pus de două ori roșii. Prima dată roșii care s-au recoltat în iulie-august, iar a doua oară roșii tîrzii, care s-au cules în septembrie — octombrie. După roșii, în noiembrie și decembrie, se seamănă spanacul și salata care se vor vinde în februarie-martie.

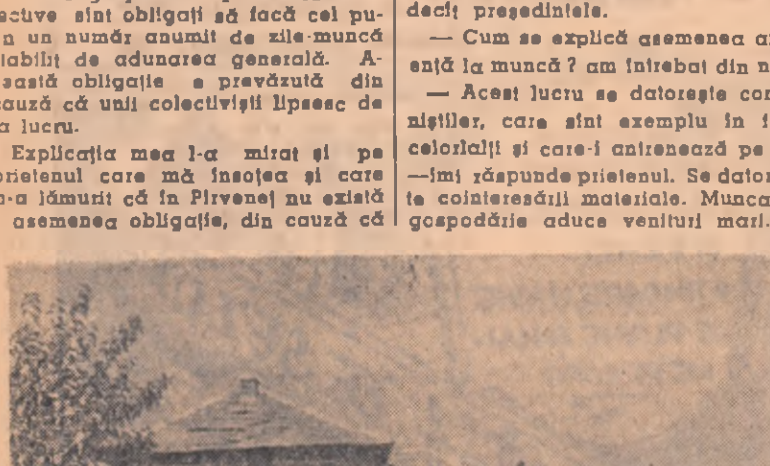
M-am interesat cam în ce proporție se practică metoda obținerii mai multor recolte de pe aceeași suprafață și președintele mi-a răspuns:

— In 1955 am strîns două recolte de pe 200 hectare, iar în 1956, de pe 290 hectare.

Alte mijloace de mărire a veniturilor sînt uscarea strugurilor stafide, care se vînd la prețuri mult mai mari decît strugurii, producerea de semințe de legume nu numai pentru uzul propriu, dar și pentru comerț, material săditor viticol și altele.

Undeva, în afara satului, am văzut cîteva cuptoare de var și cărămidă pe care gospodăria le fabrică pentru nevoile ei și ale cooperatorilor. Am vrut să mă interesez ce anume foloase aduc și aceste resurse, dar președintele mi-a spus că începînd din anul acesta vor renunța la fabricatul cărămizilor. In momentul de față, e mai convenabil să le cumpere de la fabrica din Plovdiv decît să le facă ei. Pe lîngă faptul că sînt mai ieftine, cărămizile lucrate de fabrică sînt și de calitate superioară. In același timp, cumpărînd cărămida de la oraș, pot elibera un mare număr de brațe de muncă.

ȘERBAN NEDELCU

Case noi ale cooperatorilor din Pîrveneț

Timpul probabil

pentru zilele de 23—24 și 25 noiembrie 1957

Vremea relativ caldă, dar cu nopți destul de reci. Cer schimbător, mai mult senin. Innourări temporare și ploi locale se vor produce în sud-vestul țării. Vînt slab și local potrivit. Temperatura maximă va oscila între 4—14 grade, iar minimele între minus 8 și plus 3 grade.

Ceață locală dimineața. Temperatura solului în creștere, iar umezeala solului în scădere, afară de sud-vestul țării unde va crește moderat. Inghet parțial al stratului superficial al solului.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare săptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.00.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".